Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX. SERIA II. Nr. 7454 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 8 MAI 1973

COMUNISTUL — MODELUL LA CARE NE RAPORTĂM

Oameni și fapte din avanposturile luptei pentru înfăptuirea programului partidului

In pagina a 3-a

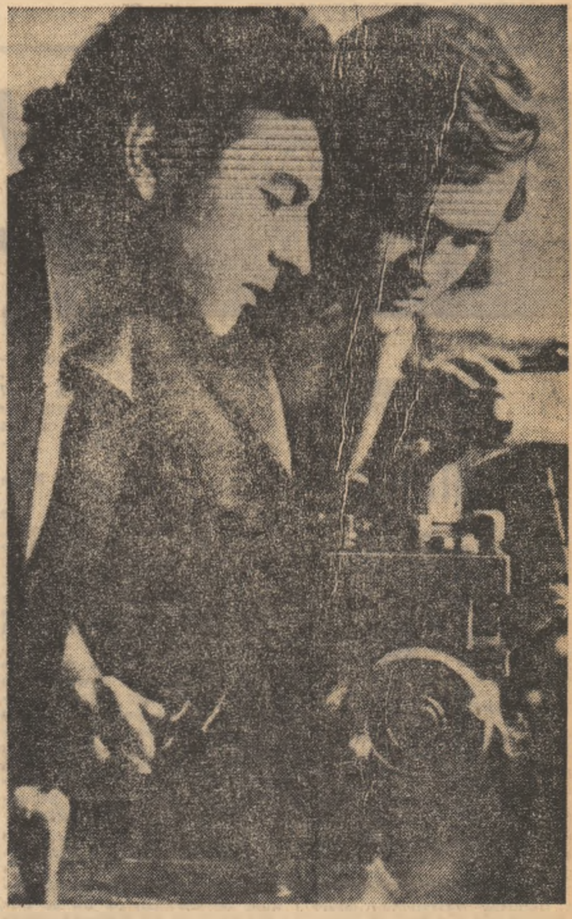

In atelierul de mașini-unelte al Institutului politehnic din Iași.
Foto: O. PLECAN

8 MAI, ANUL 52

„VIGOAREA ȘI TINEREȚEA PARTIDULUI SÎNT LA FEL CA ȘI ALE ANOTIMPULUI ÎN CARE S-A NĂSCUT. EL ESTE VEȘNIC TÎNĂR ȘI DEVINE AN DE AN TOT MAI VIGUROS, DEOARECE ÎȘI TRAGE SEVA DĂTĂTOARE DE VIAȚĂ DIN LEGĂTURILE INDESTRUCTIBILE CU POPORUL, CU GLIA STRĂMOȘEASCĂ, DIN CONCEPȚIA DESPRE LUME ȘI VIAȚĂ A CLASEI MUNCITOARE — MATERIALISMUL DIALECTIC ȘI ISTORIC."

NICOLAE CEAUȘESCU

PARTIDUL VEȘNIC TÎNĂR ȘI ATOTPUTERNIC

Respectînd cerințele legilor obiective, studiind realitățile concrete ale României, partidul nostru comunist a militat de la început pentru înfăptuirea aspirațiilor de libertate și progres social ale maselor populare, a condus lupta de eliberare a poporului român de sub dominația fascistă, iar după 23 August 1944 a elaborat politica de edificare a noii orînduiri, a organizat și condus întreaga activitate de dezvoltare a bazei tehnice-materiale, de consolidare și generalizare a relațiilor de producție socialiste, de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc. Timp de 52 de ani — începînd de la 8 mai 1921 cînd s-a constituit — P.C.R. a desfășurat o uriașă activitate creatoare, datorită căreia astăzi patria noastră se înfățișează ca un stat socialist puternic, cu o economie în plin proces de modernizare, în stare să atingă înalții parametri ai civilizației socialiste.

Încă din primii ani de la crearea sa, partidul nostru a desfășurat o luptă aprigă împotriva exploatării și asupririi, pentru libertate, independență națională și progres social. Prin critica lumii vechi, printr-o luptă hotărîtă împotriva acestei lumi, partidul a căutat drumul către lumea nouă, a conturat imaginea viitoarei societăți pe baza aspirațiilor și idealurilor poporului român și a condițiilor concret-istorice din patria noastră. Făurirea noii societăți a însemnat pentru partidul comunist o activitate neobosită de elaborare a celor mai bune soluții, de găsire a celor mai adecvate modalități care să asigure participarea maselor largi la această importantă operă de creație istorică. În acest proces s-a afirmat cu precădere capacitatea partidului de a studia cu atenție realitățile, de a descoperi la timp contradicțiile care apar în societate, de a se consulta cu masele, de a ridica deschis în fața poporului dificultățile ivite și cauzele acestora, de a găsi întotdeauna cele mai potrivite căi de depășire a unor rămîneri în urmă, de mobilizare a tuturor forțelor societății pentru realizarea programului său marxist-leninist.

Partidul Comunist Român unește în rîndurile sale pe cei mai înaintați muncitori, țărani, intelectuali, oameni ai muncii români, maghiari, germani și de altă naționalitate. Atît prin structura sa, cît și prin tot ceea ce realizează, prin întreaga sa activitate, partidul demolă legături puternice cu masele, își afirmă calitatea de exponent al întregii noastre națiuni, identificîndu-se cu aspirațiile, năzuințele, gîndurile înaintate ale fiecărei categorii sociale și armonizînd interesele tuturor oamenilor muncii. Înfăptuirea rolului conducător al P.C.R. se afirmă astfel ca un factor dinamizator al întregului popor, de natură să conducă la creșterea activității maselor largi în toate domeniile vieții sociale, la atragerea lor la conducerea întregii societăți.

Pornind de la realitatea că rolul P.C.R. în societatea noastră se află în continuă creștere, după cel de al IX-lea Congres și îndeosebi după Congresul al X-lea a crescut preocuparea pentru întărirea rîndurilor partidului, s-a aplicat cu mai multă consecven-

(Continuare în pag. a IV-a)

Cercetarea științifică studențească în circuitul cerințelor producției

Recent, s-au desfășurat în București sesiunile cercurilor științifice ale studenților din Academia de Studii Economice și Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" — două institute care au în acest domeniu o bogată tradiție în direcția promovării cercetării aplicative și rezolvării unor tematici inspirate de solicitările unităților industriale, economice sau agricole.

La A.S.E., în cadrul celor 19 secții au fost prezentate 344 de comunicări la a căror realizare au participat 439 de studenți, îndrumați de peste 150 de cadre didactice și 30 specialiști din producție. Față de sesiunile precedente, aici s-a înregistrat nu numai un interes sporit al studenților pentru activitatea de cercetare, dar și preocupări mai profunde dedicate rezolvării unor probleme ale producției și unei colaborări active cu cadrele de specialitate și, în unele cazuri, chiar cu reprezentanți ai conducerii întreprinderilor. Prezența inginerilor, cercetătorilor, economiștilor la desfășurarea lucrărilor unor secții, au reconfirmat posibilitățile unui dialog activ, dinamic între învățămînt, cercetare și producție cu certe finalități în pregătirea profesională a studenților și în dezvoltarea aptitudinilor necesare în munca științifică.

Problema eficienței cercetării științifice studențești în producție a fost discutată și în cadrul unei mese rotunde la care au participat însă, — de ce oare ? — numai studenți și cadre didactice. Am reținut cîteva concluzii desprinse din discuții, care pot contribui, prin aplicarea lor, la o eficență mai mare

CĂLIN STĂNCULESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

PE ȘANTIERELE CINCINALULUI

Tinerii de la lotul construcții metalice lucrează intens la confecționarea armăturilor pentru stîlpii de susținere necesari turbocentralei de la Chișcani — Brăila.

Fotografie: GHEORGHE CUCU

OBIECTIV CENTRAL AL PLANULUI

Investițiile — ÎN CEL MAI SCURT TIMP ÎN FUNCȚIUNE!

Ce sugerează activitatea din primele patru luni

Înfăptuirea integrală a programului de investiții pe anul 1973 condiționează în mod hotărîtor realizarea cincinalului înainte de termen. Conform planului de stat, în acest an vor intra în funcțiune 490 importante capacități de producție în industrie și alte 46 capacități agrozootehnice. La acestea se adaugă încă 105 capacități restante de anul trecut, cu termene reprogramate pentru acest an. Eforturile de investiții sînt concentrate în special spre construirea unor mari obiective productive, în ramurile hotărîtoare ale industriei: construcții de mașini, metalurgie, chimie, energie electrică, materiale de construcții, a unor obiective-cheie capabile să imprime un permanent dinamism și o înaltă eficiență întregii economii naționale. Iată de ce, din primele zile ale acestui an, constructorii de pe marile șantiere ale țării, în colaborare cu beneficiarii și furnizorii de utilaje, s-au angajat într-o amplă bătălie pentru scurtarea termenelor de execuție, pentru recuperarea restanțelor și asigurarea intrării în funcțiune, cît mai devreme, a marilor unități industriale planificate să producă în acest an.

Pînă la 31 martie, potențialul productiv al economiei naționale s-a mărit simțitor prin intrarea integrală în funcțiune a încă 50 noi capacități industriale.

Prin mai buna organizare a muncii, folosirea intensivă a utilajelor și mecanizarea unor lucrări cu volum mare de manoperă constructorii de pe multe șantiere importante au reușit să intensifice ritmul de lucru, să asigure intrarea anticipată în funcțiune — parțială sau totală — a unor însemnate capacități de producție. Este cazul Uzinei mecanice Muscel, Fabrica de ambalaje metalice Tecuci, dezvoltărilor de la Întreprinderea mecanică Roman, Uzina de prelucrare a maselor plastice — Buzău, Uzina de țevi Republica, Uzina mecanică Timișoara etc.

Făcînd bilanțul realizărilor din domeniul investițiilor pe primele patru luni se constată totuși, în diverse sectoare, importante nerealizări. La capătul primului trimestru, 28 din capacitățile planificate să intre în funcțiune, n-au început să producă. La Rafinăria din Pitești trebuiau să intre în funcțiune, în martie, trei noi capacități de producție — distilația în vid, reducerea viscozității, fabricarea bitumului. Dar, termenul a trecut și ele nu produc. Cauza ? Utilaje nelivrate la termen de către U.Z.U.C. Ploiești, U.Z.U.C.

IUSTIN MORARU

(Continuare în pag. a II-a)

CULTURĂ DE MASĂ

CÎNTECUL ȘI DANSUL — MUSAFIRI NEPOFTIȚI ÎN CLUBUL TINERETULUI ?

Cum sprijină comitetul U.T.C. inițiativele tinerilor iubitori ai muzicii ? Un club al tineretului în care nevoia de distracție a tinerilor este îmbinată cu cerințele educației lor muzicale poate, din asemenea motive, să nu intre în vederile unui comitet municipal U.T.C. ? O situație întîlnită la Casa de cultură din Rm. Vîlcea naște aceste întrebări pe care le pune articolul nostru.

Cluburile — organizînd în mod curent activități diverse — se numără printre mediile recreative cele mai îndrăgite de tineri.

Inițiativa înființării unui club al tineretului pe lîngă Casa municipală de cultură din Rm. Vîlcea ni s-a părut salutară. Și, într-adevăr, modul cum a debutat TIN-CLUBUL vîlcean a îndreptățit așteptările celor cărora le era destinat. O precizare: clubul a fost conceput ca un organism de microgrup. Cu alte cuvinte, el urmărește o finalitate educativă și recreativă precisă, alcătuindu-și programele curente de activități în funcție de nivelul general, de sfera intereselor, de natura preferințelor membrilor săi. Lucrul acesta ni se pare, dintr-un bun început, notabil, deoarece este de natură să evite trista experiență a altor instituții similare care s-au ambiționat să organizeze „de toate pentru toți", fiind mai apoi silite la fel de fel de concesii și compromisuri și sfîrșind prin a nu mai reuși să intereseze cu adevărat pe nimeni.

TIN-CLUBUL vîlcean are un profil exclusiv muzical. El funcționează cu trei secții — muzică ușoară, muzică populară și jazz — trei zile pe săptămînă, după-amiaza. Pentru fiecare din secții a fost găsit un lector de specialitate. În programele săptămînale figurează prelegeri (prima s-a intitulat „Din istoria muzicii moderne") însoțite de exemplificări, audiții ale ultimelor discuri ieșite pe piață, prezentări de interpreți și formații românești și străine, audiții ale melodiilor ce figurează în TOP-ul revistei „Săptămîna" și în cel propriu etc. În fiecare

DORU MOȚOC

(Continuare în pag. a V-a)

In pagina a 4-a

- **Trebuie să înveți de la început nu din eșecuri, ci din realizări**

  (File dintr-un posibil jurnal al tînărului activist U.T.C.)

- **Cartea politică**

SERIALUL „SCÎNTEII TINERETULUI"

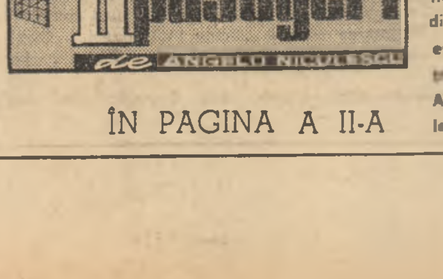

ÎN PAGINA A II-A

Cinci ani din viața reprezentativei de fotbal, cinci ani încununați de prezența la Turneul final al Campionatului Mondial din Mexic '70 evocați de antrenorul emerit Angelo Niculescu.

O VICTORIE CLARĂ, MERITATĂ, CARE NE DĂ SPERANȚE

Citiți în pag. a V-a comentariul trimisului nostru special la Tirana — Vasile Căbulea — asupra partidei de fotbal România-Albania

BIOGRAFIE

de CONSTANTIN STOICIU

Umblam într-o zi ploioasă, nu de mult, anul acesta, împreună cu un bărbat despre care se mai poate spune în liniște că este tînăr și în putere, și despre care tovarășii săi de muncă au multe cuvinte de laudă și multă considerație —, umblam deci împreună pe întinderea unui șantier din marginea orașului, printre ziduri de oțelărie și printre schele afumate, pe poteci noroioase și pe drumuri răscolite adînc de roțile mașinilor grele, așa cum numai pe un șantier se vede și se înțelege. Omul acesta care mă conducea binevoitor și-mi cerea simplu să privesc în jur și, dacă pot, să pricep întocmai ca și el fascinația locului, a fost aici cînd s-a bătut primul țăruș al șantierului. Venea atunci de la Ișalnița, după ce fusese din prima și pînă în ultima zi pe șantierul Combinatului de la Govora. Nu știe deocamdată încotro va pleca după ce șantierul de aici se va fi pierdut sub împlinirea construcțiilor, dar cu siguranță că va merge tot pe un șantier, și nu dintr-o încăpățînare prostească sau din lipsă de altceva, la urma urmei, de meseriași buni și de încredere ca el este nevoie oriunde, chiar și într-un oraș mare ca Bucureștiul, ci pentru că el nu-și poate închipui ca viața lui ar putea să arate altfel decît a arătat pînă acum, ca o continuă încercare, ca o nedomolită dorință de a dovedi și de a-și dovedi că atunci, în adolescență, cînd a pășit prima oară dincolo de poarta firavă a unui șantier, alegerea îi fusese definitivă, pe măsura alcătuirii lui și visului lui.

Nu ascunde și nici nu vrea să ascundă că munca pe un șantier nu este deloc ușoară, și că viața de unul singur nu este o fericire, adică o fericire din aceea măruntă și somnolentă, căpătată în schimbul a nimic sau a prea puțin; nevasta și copiii sînt undeva, în Moldova, îi caută la cîteva săptămîni încărcat cu pachete, și-l mai caută și ei uneori, pe neașteptate, se trezește cu ei la poartă gătiți frumos, nerăbdători să-l plimbe, să-l înghesuie în săli de cinema, în magazine, pe străzile cele mai aglomerate; și el mărturisește toate astea cu acea îngăduință și mulțumire pe care doar liniștea că altfel n-ar ști să trăiască și să fie o poate aduce

(Continuare în pag. a IV-a)

Obiectiv central al planului

INVESTIȚIILE — ÎN CEL MAI SCURT TIMP ÎN FUNCȚIUNE!

Ce sugerează activitatea din primele patru luni

(Urmare din pag. I)

Găești și Uzina de utilaj chimic „Grivița roșie" din București. Alte utilaje care la această oră trebuiau să producă au termene de livrare abia în trimestrele III și IV. La Combinatul de materiale de construcții din Cîmpulung trebuia, de asemenea, să intre în funcțiune o nouă capacitate, încă din februarie, dar datorită întîrzierilor mari în execuția lucrărilor de construcții montaj, linia de fabricare a cimentului n-a fost pornită încă. De la Banca de investiții mai aflăm că pentru alte 50 de capacități cu termene de punere în funcțiune pînă la sfîrșitul trimestrului II nu sînt asigurate toate condițiile intrării lor în producție la datele prevăzute în planul de stat. Lucrările de construcții montaj de la laminorul de profile de la Uzina Oțelul Roșu sînt cu aproximativ 2 luni în urmă față de grafic; la Uzina Tehnofrig Cluj n-au fost contractate încă toate utilajele necesare pentru capacitatea de producție prevăzută să producă pînă la sfîrșitul acestui trimestru, iar din cele contractate o mare parte n-au fost onorate la timp de Independența Sibiu și F.M.U.A.R. La fel, Fabrica de mașini agricole „7 Noiembrie" din Craiova, n-a contractat încă utilaje în valoare de 16 milioane lei. Ele trebuie să intre în funcțiune pînă la sfîrșitul lunii iunie.

În aceste condiții ministerele, centralele, întreprinderile în cauză trebuie să rezolve în primul rînd deficiențele existente în aprovizionarea șantierelor cu utilajele și instalațiile tehnologice necesare, astfel încît activitatea de montaj să se poată desfășura conform graficelor. În același timp se impun măsuri energice pentru impulsionarea ritmului de construcții și de montaj, pentru recuperarea restanțelor și darea grabnică în exploatare a capacităților restante. În paralel trebuie intensificate eforturile de asigurare a fronturilor de montaj pentru toate mașinile și utilajele existente sau așteptate pe șantiere.

În această bătălie cu timpul pentru respectarea sau devansarea termenelor de intrare în exploatare a noilor capacități, sarcini de mare răspundere revin și beneficiarilor. Conform indicațiilor conducerii superioare de partid, beneficiarii trebuie să participe activ, cu forță de muncă bine pregătită, la montarea utilajelor, și mașinilor sosite în șantiere pentru ca acestea să producă cît mai repede.

Lunile mai și iunie, recunoscute ca foarte prielnice activității pe șantiere trebuie folosite din plin astfel încît pînă la sfîrșitul trimestrului II să se realizeze cel puțin 50 la sută din planul anual de investiții. Felul în care va fi îndeplinit planul anual se hotărăște de pe acum. Ampla bătălie a constructorilor pentru asigurarea intrării în funcțiune, la termen, și acolo unde este posibil înainte de termen a celor aproape 500 de mari obiective industriale prevăzute să fie finalizate în acest an, este de fapt o bătălie pentru accelerarea dezvoltării economice și sociale a țării, pentru încheierea cincinalului mai devreme.

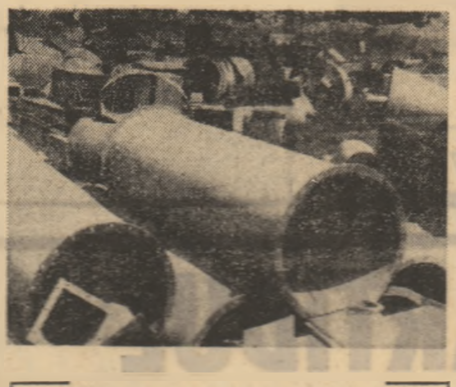

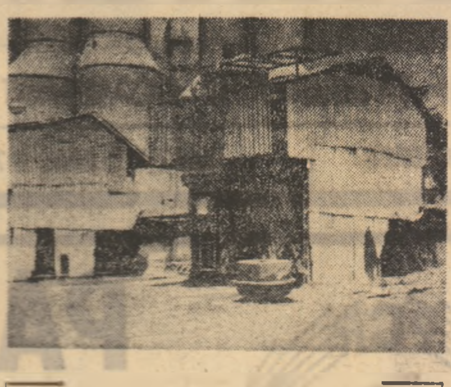

Utilaje în valoare de peste 40 milioane lei — care ar fi trebuit să se afle deja în probe tehnologice — zac, de luni de zile, împrăștiate pe cîmp. Sînt aruncate, la întîmplare, unele peste altele, îndoite, turtite, descompletate, roase de rugină. Se pare, însă, că nimeni nu este impresionat de starea deplorabilă în care au ajuns.

Stația de betoane odihnește din... lipsă de comenzi. Pare neverosimil dar adevărat. Pe de o parte numeroase obiective nu pot fi executate din lipsa betoanelor iar, pe de alta, stația stă nefolosită ore în șir. Explicația? Deficiențele în organizarea activității pe șantier. De altfel ele sînt vechi, n-au apărut în ziua raidului nostru: în trimestrul I stația de betoane a funcționat cu numai 78 la sută din capacitate.

La Fabrica de ciment Bîrsești

ȘEDINȚELE DE COMANDAMENT SE SUCCED VERTIGINOS ...DAR TERMENELE DE DARE ÎN PRODUCȚIE CONTINUĂ SĂ FIE PRELUNGITE

● Stadiul lucrărilor prezintă serioase rămîneri în urmă, dar constructorii au început să dispară și din punctele unde, mai înainte, oricum se mai vedeau ● Stocul utilajelor nemontate a ajuns la 40 de milioane și crește mereu ● „Ne-au lipsit și ne lipsesc muncitorii calificați" se justifică constructorul, dar nici pe care-i are nu-i califică. ● Cinci echipe de montori venite să sprijine accelerarea lucrărilor de montaj au fost trimise la Drobeta Turnu Severin pentru că „nu aveau unde locui", în timp ce o capacitate de cazare de 200 de locuri rămîne, de multă vreme, nefolosită.

— Termenul de 30 iunie prevăzut pentru intrarea în funcțiune a liniei tehnologice nr. 7 din cadrul etapei a treia de dezvoltare a Fabricii de ciment din Bîrsești nu poate fi respectat.

Afirmația inginerului Petre Cruceru, șeful șantierului Tg. Jiu, aparținător Trustului de instalații montaje București, este pe cît de șocantă pe atît de categorică. Restanțele, afirmă el, sînt prea mari pentru a mai putea fi recuperate, iar dificultățile prea numeroase pentru a mai exista speranțe că vor fi înlăturate la timp.

— De multă vreme mărturisește inginerul Cruceru, nu ne-am mai văzut într-o situație atît de penibilă. Noi care altădată depășeam grafice, stabileam recorduri, sîntem acum niște neputincioși, incapabili să ne încadrăm în termenele stabilite. De fapt, tragem ponoasele oalelor sparte de alții.

Mai mult din mîhnire vorbește astfel acest veteran al șantierelor. Pentru că, chiar el recunoaște, după numai cîteva minute de discuții, că nu se împacă cu nici un chip cu situația creată, că le-a [illegible] oamenilor săi [illegible] predarea obiectivului la data fixată și nu la 30 august, cum se preconiza, că ar fi [illegible] miniatură [illegible]. Pînă la urmă am constatat că șefii de șantier s-a arătat atît de [illegible] față de noi pentru a ne convinge că există serioase dificultăți care periclitează intrarea în funcțiune a liniei. Care sînt acestea?

De situația creată este vinovat în primul rînd constructorul, Șantierul 5 Tg. Jiu al Trustului de construcții industriale Craiova, antreprenorul general al lucrării. Stadiile de execuție sînt mult întîrziate față de grafice, la unele obiective rămînerile în urmă totalizînd 5—6 luni. Numărul lor este prea mare pentru a le enumera. Ceea ce ținem să subliniem este faptul că nici astăzi cînd linia ar trebui să se afle în probe tehnologice, nu au fost atacate lucrările la unele obiective de mare importanță — cum este precalcinatorul, iar la altele, cum este cazul stației de concasare argilă activitatea se desfășoară numai în zilele ce preced ședințele de comandament pentru a nu se spune că au fost uitate! Avînd în vedere restanțele acumulate era firesc ca pe măsură ce termenul intrării în funcțiune se apropie, constructorul să-și mobilizeze toate forțele pentru a intensifica ritmul de execuție.

— Constructorii au început să dispară și din punctele unde înainte, oricum, se mai vedeau, susține tînărul inginer Mihai Manea, șeful serviciului de investiții din cadrul Combinatului de lianți și azbociment Tg. Jiu, beneficiarul lucrării.

Observația este reală. Privind cum se lucrează în aceste zile ai impresia că pînă la intrarea în funcțiune a liniei mai sînt luni și luni de zile! Deși timpul este excelent, existînd totodată și condiții optime de iluminare pe timp de noapte, lucrul se desfășoară în general tot într-un singur schimb, ca iarna.

— Ideea extinderii schimbului doi, susține Ion Tomescu, inginerul șef al Șantierului 5, ne surîde, dar este greu realizabilă. Presupune modificări în mersul autobuzelor, schimbarea mentalității oamenilor, comportă riscuri în domeniul protecției muncii.

Dificultățile reclamate ni se par cu totul minore, deoarece ele au existat și pe alte șantiere, dar au fost trecute cu succes. Fructificîndu-se numai 10 ore din 24 nu se pot realiza ritmuri înalte de execuție, indispensabile pentru recuperarea restanțelor, nu se poate vorbi de o folosire intensivă cu eficiență maximă a mașinilor și utilajelor din dotare, a forței de muncă. Cu aceeași reținere se extinde acordul global care se aplică în proporție de numai 38 la sută „nivel total nesatisfăcător" după cum afirma chiar tovarășul Nicolae Crețu, secretarul comitetului de partid al șantierului, care adaugă că procentul ar putea să fie cel puțin dublu. Trebuie, de asemenea, să amintim numărul mare al absențelor nemotivate, al învoirilor (din aceste cauze în medie 13 muncitori nu participă zilnic la activitatea productivă), al întîrzierilor sau plimbărilor fără rost care se răsfrîng negativ asupra producției. Neavînd asigurat front de lucru montorii rămîn și ei în urmă în timp ce stocul de utilaje nemontate care depășește deja suma de 40 de milioane lei, crește mereu, amenințînd să sufoce tot ce întîlnește în jur și să se deterioreze văzînd cu ochii.

Beneficiarul trebuia să pună la dispoziție utilajele aferente liniei 7, pînă la data de 30 octombrie 1972. Angajamentul n-a fost respectat. Unele utilaje de bază n-au fost livrate nici pînă astăzi, neexistînd o dată certă de livrare a lor. Într-o asemenea situație se află coroana dințată de la cuptorul rotativ, executat la Uzinele „23 August" din București, separatorul dinamic de la morile de ciment încredințat Uzinei 1 Mai din Ploiești și altele. Dacă nu sosesc aceste utilaje orice efort al montorilor rămîne infructuos pentru că linia tehnologică nr. 7 nu va putea fi pusă în funcțiune. Constructorii speră însă că S.O.S.-urile lor nenumărate vor fi în sfîrșit recepționate, exprimîndu-și în același timp încrederea că nu vor mai primi utilaje descompletate, cum s-a întîmplat recent cu electrofiltrele sosite de la Bistrița Năsăud. Este adevărat că unele utilaje sînt descompletate și pe șantier. Din cauza livrărilor neritmice, a lipsei frontului pentru montaj s-au creat serioase dificultăți de depozitare, utilajele fiind așezate la întîmplare în grămezi unele peste altele. Este greu ca în mormanele acelea imense să mai găsești toate accesoriile așa că chiar dacă există unele părți, sînt descoperite de abia după ce utilajul a fost montat. Pe lîngă acestea, și fabrica se mai aprovizionează uneori de pe șantier, adică își înlocuiește piesele uzate cu altele noi pe care din fericire pentru ea, le găsește împrăștiate cu dărnicie la tot pasul.

Atît antreprenorul general, cît și subantreprenorul reclamă o acută lipsă a forței de muncă. Lună de lună efectivele de muncitori au fost incomplete fapt care explică în bună măsură rămînerile în urmă acumulate pînă acum.

— Muncitorii, ni se spune peste tot, nu stau din cauza prafului de ciment care cade din atmosferă ca o ploaie.

Deși neconformă cu realitatea, explicația are totuși meritul că recunoaște un adevăr și anume că la Bîrsești vin muncitori dar din diverse motive ei pleacă. Nu a existat (și din păcate nu există nici acum) preocupare pentru stabilizarea cadrelor, îndeosebi a celor tinere, prin calificarea lor în meseriile necesare șantierului. Conducerea se plînge că nu are dulgheri, fierar-betoniști, zidari etc. dar „uită" că dispune în schimb de zeci de tineri necalificați care pot învăța oricînd aceste meserii și care așteaptă o asemenea șansă de 4—5 ani. Anul trecut șantierul trebuia să califice la locul de muncă 60 de muncitori, dar cele două cursuri au fost abandonate la scurt timp de la începerea lor. Situația nu s-a schimbat nici în acest an. În ianuarie, trebuia să fie deschise cursuri de calificare la dulgheri, fierar-betoniști, zidari-betoniști, lăcătuși cu un număr de 140 de cursanți. Dar ele nu funcționează încă, deși repetăm, tineri doritori să le urmeze există din belșug. Neputînd să-și împlinească aspirația profesională se înțelege, că o parte dintre aceștia pleacă pe alte șantiere, (numai în primele patru luni au plecat 25 de tineri) cu speranța că acolo vor întîlni altă grijă și preocupare față de viitorul lor.

Pe zi ce trece montajul are nevoie de un număr tot mai mare de muncitori. Recrutarea lor nu constituie o problemă, ei pot fi aduși în orice moment de pe alte șantiere. Dificultățile sînt de altă natură: nu există spații suficiente pentru cazarea lor. Chiar în aceste zile au sosit la Bîrsești 5 echipe absolut indispensabile lucrărilor de montare, dar neputînd fi cazate, au fost trimise pe un alt șantier la Drobeta Turnu Severin. La rîndul său constructorul se plînge de același inconvenient: muncitorii pleacă și pentru că nu au unde să locuiască. Este vorba cu adevărat de o dificultate obiectivă? Așa am crezut pînă în clipa cînd am descoperit că șantierul 5 are la dispoziție o capacitate de cazare de 200 de locuri pe care însă, culmea, nu o folosește! Din comoditate, din lipsă de interes, Trustul de construcții industriale Craiova, nu a preluat nici azi 12 rulote ce i-au fost repartizate cu multă vreme în urmă.

— M-am și săturat de cîte ori s-a discutat această problemă la ședințele de comandament, ne-a declarat secretarul comitetului de partid al Șantierului 5, de promisiunile directorului Trustului din Craiova că „problema se va rezolva". Tot discutăm, dar de făcut nu se face nimic.

Se pare că aceste ședințe care au început să fie tot mai dese și să se țină la ranguri tot mai înalte, au devenit un automatism, un prilej de discuții interminabile fără finalitate. Singura lor menire din cîte am înțeles este de a fixa noi termene pentru predarea obiectivelor restante, uitîndu-se cu o ușurință condamnabilă că cele fixate cu numai o săptămînă în urmă n-au fost respectate.

ALEX. BĂLGRĂDEAN

ACCENTE

DULCILE ABUZURI

Așadar medicii, specialiștii ne avertizează contra abuzului de zahăr, așa cum ne-au făcut să devenim conștienți de multe alte abuzuri pe care le mai comitem din neștiință, din lăcomie, din lipsă de prevedere. Uneori, desigur, cunoaștem cauzele. Dar cunoașterea cauzelor, singură, nu este suficientă pentru a determina și numi o acțiune, un consum drept abuz, pentru a ne putea da seama cînd și cum anume o folosire normală și rațională trece în contrariul ei. Abuzul, ne dăm seama mai totdeauna abia la semnalizările specialiștilor, este o chestiune de efect. Numai privită dinspre acest efect cauza devine abuzivă. Prevenirea capătă deci un anumit caracter fatalmente relativ. În orice caz, în mintea noastră o nouă rețea de semnalizare se adaugă celor deja existente. Pietonii au de-a face cu semnalizări care acum înseamnă și: ateroscleroză, infarct miocardic, hemoragii cerebrale, obezitate, dislipemii, nevroză, irascibilitate etc. Așa cum nerespectarea regulilor de circulație rutieră produce dereglări, catastrofe, tot la fel abolirea normelor raționale de folosire a zahărului provoacă tulburări ale metabolismului intermediar. Citind declarațiile specialiștilor am aflat, între altele, și faptul uimitor că irascibilitatea se poate explica și printr-un abuziv consum de zahăr, de dulciuri. S-a dus cu idilismul, cu falsa impresie pe care ne-o produceau „inofensivii" consumatori de dulciuri. Se dovedește astfel încă o dată că mierea și dulceața din glasul multora sînt perfide. Proverbul cu „vorba dulce..." devine problematic...

La toate acestea mă gîndeam zilele trecute mergînd agale sub un triumfător soare maial spre o geană de pădure întinsă la orizontul cîmpiei ca o mare verde-albastră. Mergeam de-a lungul unui canal de scurgere, cîmpia pe care o cunosc de mult fusese și ea invadată de lacurile acestei primăveri. În sat lăsasem bătrîni și copii tăcuți înșirați pe malurile numeroaselor șanțuri apărute în ultimii ani, strîngînd în mîini nuiele elastice la capătul cărora site legate cu sfori sau sîrme așteptau să fie smucite cînd peștișori neprevăzători alunecă pe deasupra perfidei capcane. Așadar, grăbeam pasul spre pădure, noaptea plouase și speram, ca în copilărie, să mă întorc cu o bogată pradă de melci. Cînd, făcînd un pas greșit spre stînga, un ciot îmi puse o piedică eficace. Ochii mi-au căzut fără să vreau pe un fel de proiectil negru-roșcat abia ieșit cu cîțiva centimetri deasupra solului. Uitîndu-mă bine, nu mi-a venit să cred. Nu erau cîteva, erau mii, erau sute de mii de proiectile. Zeci de hectare, alcătuind un fantastic culcuș proiectilelor negru-roșcate. Neexplodate. Însă, în închipuirea mea de o clipă, explodînd catastrofal, toate deodată, aruncînd în aer schije, scurmînd cu furie țărîna și lăsînd pe imensa întindere mii de cratere, răni ale pămîntului. Mi-am ridicat ochii, catastrofa de o clipă a dispărut și am văzut în fața mea un om zîmbind. Nu rîdea, deși piedica și saltul meu spre pămînt l-ar fi putut face să rîdă. Țăranul zîmbea. „Te-ai împiedicat de zahărul nostru" — glumi el. Cîmpul de proiectile din halucinația de o clipă era în realitate un cîmp cu sfeclă de zahăr neculeasă, putrezind lent în căldura pămîntului. Țăranul a zîmbit și mi-a explicat. Cum a rămas neculeasă dulcea plantă a pămîntului, cum unii au venit cu coșuri pe cîmp și cum paznicul acestui cimitir de zahăr cu părere de rău le-a interzis, din ordinul categoric al președintelui, să se atingă de o singură bucată și cum, desigur, el nu poate să străbată cu ochii cele aproape cincizeci de hectare (i-ar trebui un ochean, a precizat el) cum, dacă ar prinde pe cineva, ar fi nevoit să-l demaște și cum, în fine, vor mai fi fiind unii care, profitînd de lipsa ocheanului, mai izbutesc să sustragă (chiar așa zis, „sustragă") cîteva bucăți, el n-are ce face, nu-i poate vedea pe toți... Să fi știut președintele, și apoi paznicul, și apoi țăranii (ei voiau să ia un coș de sfeclă pentru porci!), că specialiștii preconizează un semnal de alarmă contra abuzului în folosirea zahărului?! Desigur, iată o glumă amară pe seama unei plante dulci. Adevărul este că sfecla rămînînd neculeasă — și nimeni de acolo n-ar putea să se scuze, să dea o explicație valabilă pentru acest fapt — s-a produs și cea de a doua anomalie, aceasta cu totul stranie, de neînțeles: interdicția severă simboliza un soi de răzbunare inutilă și consfințea o răutate. Căci paza cîmpului de sfeclă destinată putrezirii era făcută în numele respectării avutului obștesc! Zîmbitorul țăran mi-a mai arătat un cîmp cu rămășițe de coceni de porumb: și ei rămași nestrînși, însă dăruiți putrezirii cu strictețea principiului apărării avutului obștesc. Același procedeu de neînțeles, pe care o minte normală refuză a-l primi. Ce reglementări consfințesc asemenea practici? Cum se poate admite ca un cocean sau o sfeclă, neculese (repet că a lăsa pămîntului roadele muncii de un an a omului este un sacrilegiu și un deficit economic ce uneori, din păcate, mai trece nepedepsit, insuficient controlat), lăsate să putrezească, să fie păzite cu atîta strășnicie?! Păzite nu de răpitoarele din aer sau din pădure, ci de oameni. Eu cred că zîmbetul țăranului pe care l-am întîlnit este o formă de reacție față de absurdul acestei situații: cum să păzești de oameni putrezirea unei averi obștești în numele echității, deci al omeniei, din ce imaginație tenebroasă vine această formă inumană de respect față de bunurile comune? Și iată cum, în problema zahărului, alături de abuzul asupra căruia ne avertizează pe drept cuvînt medicii, mai există încă un abuz contra căruia zîmbetul țăranului e departe de a putea lupta. Și nu garantez că, la rîndu-mi, exprimîndu-mi nedumerirea față de această întîmplare, nu risc să fiu admonestat cu un zîmbet de cineva care n-a mai trecut de mult de tot prin locul de unde a plecat. Ce importanță are, într-adevăr, pentru un orășean get-beget, o banală întîmplare cu sfeclă dacă el știe că zahărul și dulciurile se găsesc la cofetărie și la alimentara din colț? El înțelege abuzul asupra căruia este prevenit de medici. Pe celălalt nu-l înțelege sau nu-l poate lua în serios. Dar poate va zîmbi, părîndu-i-se absurdă întîmplarea, neștiind că tocmai asta îl va face să semene, o clipă, cu țăranul care mi-a zîmbit și el de sus, într-un cîmp de sfeclă ce putrezea sub razele blînde, idilice, ale soarelui de primăvară.

C. STĂNESCU

SERIALUL „SCÎNTEII TINERETULUI" ● SERIALUL „SCÎNTEII TINERETULUI" ● SERIALUL „SCÎNTEII TINERETULUI"

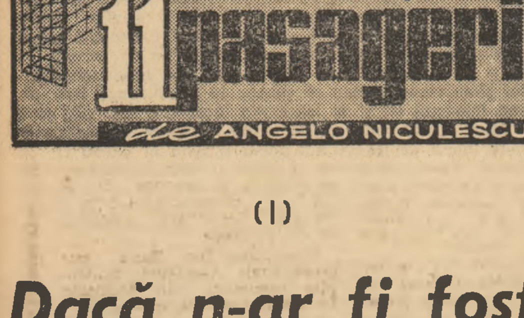

(I)

Dacă n-ar fi fost Emerich Vogl...

Mai fusesem chemat la lotul național, începînd din 1954—1955, la cîteva partide, alături de Gică Popescu și Emerich Vogl. Condusesem apoi, în 1967, „cooperativa de antrenori" formată din Valentin Stănescu, Victor Stănculescu, Constantin Cernăianu și Robert Cosmoc, dar aceasta nu reprezenta o soluție.

Oricît am fi fost de bine intenționați și oricîtă pregătire am fi avut, eram totuși... cinci. Cinci oameni fiecare cu preferințele lui, cu punctele lui de vedere și bineînțeles... cu argumentele respective. Destul de dificil, deci să se ajungă la o părere comună...

De aceea, Federația a fost nevoită să se decidă în cele din urmă pentru o formulă mai restrînsă, oprindu-se la „echipa Emerich Vogl — Angelo Niculescu".

Pe „Ciogli", veteranul antrenorilor federali, îl cunoșteam de multă vreme, de pe timpul cînd jucam la „Carmen" și apoi la „Ciocanul". Atunci îl întîlneam pe stadionul Republicii unde antrena echipa „Distribuția" (Petrolul de astăzi) și-l urmăream cu nedisimulată admirație „la lucru"... Îi cunoșteam „isprăvile" de fotbalist, cariera sa strălucitoare legată de marile succese ale fotbalului românesc! Dar ceea ce mă surprindea totuși era PASIUNEA LUI PENTRU FOTBALUL MODERN, dorința de a aduce inovații în „soccerul" nostru, de a ține pasul cu timpul...

L-am regăsit apoi, la primul curs de antrenori, cu creta în mînă, la tablă, explicînd caracteristicile fotbalului modern. El a fost printre primii în țara noastră care a inițiat și aplicat „schimbul de locuri".

Mă cucerise total, de la prima întîlnire și nici nu se putea altfel. „Ciogli baci" era un remarcabil autodidact, și mai ales un om. Ochiul său surprindea totul, din prima clipă. Cunoștea sufletul jucătorilor, se pricepea să le vorbească, să se apropie de ei, știa ce să le ceară și în special cum să le ceară.

Aș fi putut refuza acest post de mare răspundere. Știam ce mă așteaptă. La „Dinamo" aș fi stat mult mai liniștit, cu toate că nici acolo nu simțeai perna moale sub cap întotdeauna. Dar aflînd că voi fi alături de Ciogli, idolul tinereții mele, n-am ezitat. Plecam la un drum lung, presărat cu obstacole, dar știam că nu sînt singur și îmi voi regla pasul după o călăuză de nădejde...

Am debutat în această formulă la 18 noiembrie 1967 înfruntînd echipa R.D.G. la Berlin pe un frig pătrunzător, în fața a peste 50 000 de spectatori. Noi aliniam formația: Coman, Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Dan Coe, Mocanu, Ghergheli, Dobrin, Kotzka, Năsturescu, Constantin, Ion Ionescu. În repriza a doua a jucat și Lucescu pe postul lui Năsturescu. R.D.G. a intrat în teren cu următorul „11": Blochwitz — Urbanczky, Irmscher, Wruck, Brausch — Pankau, Erler, Nolder — Hogel, Frenzel, Lowa (Vogel a jucat în repriza a doua).

Băieții noștri au prestat un joc destul de bun, ținînd seama de dîrzenia și înverșunarea cu care echipa germană a abordat partida. Vizînd cu orice preț victoria, gazdele — chiar și înaintașii au recurs la toate mijloacele permise și nepermise de regulament! Mocanu, Dan Coe și Dumitru Nicolae au suferit mult de pe urma numeroaselor atacuri nereglementare, dar au rezistat pe poziții. Singurul gol avea să fie înscris în poarta noastră dintr-un penalti! Arbitrul Davidek (Cehoslovacia) declara după meci: „N-a fost ușor de arbitrat. S-a jucat destul de tare, dar n-am găsit că este cazul să elimin pe nimeni de pe teren!" Karoly Soos, antrenorul maghiar care pregătea echipa R.D.G. — recenta învingătoare a Ungariei la Dresda — mărturisea și el: „Românii au jucat foarte hotărît. A fost mai greu decît cu ungurii la Dresda".

Nu ne formasem încă o idee de joc, abia luasem echipa în primire, totuși am încercat unele manevre tactice care și-au dovedit eficacitatea, mai ales în apărare. Dar înfrîngerea rămînea înfrîngere.

Odată cu reîntoarcerea la București, am stabilit împreună cu Vogl cîteva lucruri pe care le-am adus în discuția Biroului federal, și anume: să colaborăm mai eficient cu cluburile, care să asigure (și să răspundă) de pregătirea tehnică și fizică a selecționabililor, urmînd ca la lot să se insiste pe plan tactic și psihologic; să limităm la strictul necesar cantonamentul, sursă de plictiseală și apatie pentru jucători; să dăm continuitate campionatului; să cîștigăm sprijinul nelimitat al antrenorilor de la cluburi.

La scurtă vreme urma să susținem, pe teren propriu, amicalul cu echipa reprezentativă a R. F. Germania. Vest-germanii au deplasat la București toată colecția lor de vedete: Mayer — Patzke, Schultz, Weber, Vogts — Beckenbauer, Overath, Libuda, Siemensmeyer, Uwe Seeler, Lohr. Noi aruncam în luptă formația: Haidu — Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Dan Coe, Mocanu — Ghergheli, Kotzka — Pîrcălab, Dobrin, Ion Ionescu, Kallo. În minutul cinci, Dobrin, faultat puternic de Siemensmeyer a fost scos de pe teren. În locul lui a intrat Constantin. Ideea călăuzitoare pentru această întîlnire, era una singură: jucăm acasă un meci amical și trebuie să arătăm spectatorilor noștri tot ce știm. Să fim tot timpul peste adversari... și să obținem victoria!

Am presat mult în această partidă, atacînd în valuri. Constrînși la o apărare din ce în ce mai disperată, germanii s-au grupat pe „poziția arici" în fața porții lui Sepp Mayer care, a fost uluitor. A scos mingi pe care toți le vedeam în gol, a plonjat în picioarele atacanților, într-un cuvînt, s-a dovedit un adevărat „înger păzitor". Ion Ionescu a tras în bară, iar Constantin și Pîrcălab au irosit și ei ocazii mari cît roata carului, Uwe Seeler n-a putut să miște un deget în această partidă, Dan Coe — cel mai bun de pe teren — anihilîndu-l complet! Dar, ce folos? Înaintarea noastră măcina încă în gol... „Ciogli baci" își pierduse răbdarea după ce „atacase" al doilea pachet cu țigări!

— Are magnet în mîini, Mayer, ăsta. Toate mingile trag la el!

...Și totuși golul victoriei a venit. Ghergheli a „prins" un șut năpraznic care s-a dus ca o ghiulea, despicîndu-și cale prin toată pădurea de picioare din careul lui Sepp Mayer.

Băieții au prestat un joc excelent în această confruntare prestigioasă. Mă mir de unde au scos atîta energie în teren... Am rămas încîntat de unele combinații care dădeau peste cap masiva și valoroasa apărare a vice-campionilor mondiali.

Seara, la banchetul oferit de Federația noastră, Helmuth Schon, antrenorul echipei R. F. Germania, era încă sub impresia pe care i-o lăsase echipa noastră și a rezultatului obținut de ea. Mi-aduc aminte că, deși afectat de înfrîngere — Schön a repetat de cîteva ori, bătîndu-mă pe umeri:

— Ești un antrenor fără griji, Angelo. Ai o echipă admirabilă. Mi-a plăcut foarte, foarte mult...

...Eram tare curios să aud părerea lui Karoly Soos, antrenorul echipei R.D.G., cu care urma să susținem revanșa la București pentru preliminariile Jocurilor Olimpice. A venit la vestiare. Ne-a felicitat, dar se vedea că este marcat de jocul echipei noastre și n-a mai scos nici un cuvînt. Totuși, prezența lui Soos în tribunele stadionului mi-a produs o mare îngrijorare. M-am gîndit că dacă el constatase puterea de șoc a echipei noastre, depistase, probabil și unele carențe ale ei și că avea timp să ia măsurile corespunzătoare pentru replică.

Dacă aș fi lucrat de mai multă vreme la națională, aș fi încercat să pregătesc o altă „variantă" pentru partida cu R. D. Germană prezentîndu-i o „piesă" care să nu mai semene cu cea pe care o interpretasem în confruntarea cu oamenii lui Helmuth Schön. Dar în condițiile existente, era imposibil... Nu aveam decît o singură armă în mînă și tot cu ea trebuia să mă prezint și în bătălia cu Karoly Soos. O „armă" cu bătaie scurtă, de care Soos aflase probabil cum să se ferească...

După jocul cu R.F.G., am plecat cu „Ciogli" spre casele noastre! Se făcuse miezul nopții, era destul de rece și amîndoi ne-am ridicat gulerele la pardesie. Emerich Vogl, atît de rezervat și calm de obicei, își regăsise parcă în acea seară toată vioiciunea și fervoarea tinereții. Reconstituia cu exactitate unele faze ale atacului, sublinia fantezia și inventivitatea băieților... Apoi a „scăpat" o frază pe care eu am păstrat-o pentru totdeauna în inima mea:

— Avem niște tineri foarte talentați... Păcat însă că nu muncesc la antrenament cum muncesc alții străini mai puțin talentați ca ei...

Se strecura o undă de sincer regret în aceste cuvinte și am înțeles că „Ciogli" pusese exact degetul pe rană.

PARTIDUL SÎNT OAMENII, ISTORIA SA ESTE ISTORIA OAMENILOR, CONȘTIINȚA LUI ESTE CONȘTIINȚA OAMENILOR

PCR

1921 — 8 MAI — 1973

Oameni și fapte din avanpostturile luptei pentru înfăptuirea programului partidului

COMUNISTUL

MODELUL LA CARE NE RAPORTĂM

„De uzină mă voi despărți numai atunci cînd nu voi mai avea puterea să ajung la porțile ei"

Glasul sirenei răsună prelung. Cîteva locomotive aflate în gară, încep și ele să șuiere străpungînd văzduhul. Numai el și cei care-l cunoșteau înțeleg glasurile sirenei și locomotivelor, sunetul lor de o semnificație aparte. Ion Ocolișan a ieșit la pensie... Comunistul Ion Ocolișan care poartă carnetul de membru de partid din 1946, este recomandat ca un om cu totul extraordinar. Era pînă deunăzi cel mai vechi salariat al Intreprinderii mecanice de material rulant din Simeria. A venit aici ca ucenic pe cînd avea 16 ani și a plecat de-abia acum, odată cu ieșirea la pensie. Cîți ani au trecut de atunci? Aproape 46. Patru decenii și jumătate Ion Ocolișan a lucrat neîntrerupt în aceeași unitate. O performanță cu adevărat rară. În tot acest răstimp, montatorul de locomotive, căci aceasta îi este meseria, s-a identificat total cu destinele întreprinderii, a crescut și și-a împlinit odată cu ea aspirația profesională.

— Cîndva, a venit la mine un prieten, povestește proaspătul pensionar, și mi-a spus că are de gînd să plece în alt oraș. M-am supărat rău de tot pe el. I-am explicat că noi sîntem legați de aceste locuri, aici ne-am născut amîndoi și că avem datoria să facem tot ce ne stă în putință pentru a ridica atelierele în care lucram la rangul unei mari întreprinderi. Și odată cu ele oamenii, orașul. Era singura uzină din Simeria, să o părăsim și pe aceea? Am rămas mai departe prieteni: omul m-a înțeles.

Ion Ocolișan a fost întotdeauna de o ireproșabilă conștiinciozitate. Amintindu-i despre această trăsătură a sa de caracter, se scuză cu modestie, că n-a făcut ceva extraordinar, afirmînd însă că ceea ce a putut a făcut întotdeauna cu cea mai mare tragere de inimă. De la serviciu, indiferent că era montator de locomotive, șef de echipă, maistru, șef de secție sau director adjunct, nu pleca acasă pînă cînd nu termina lucrul și era convins că totul rămîne în ordine. Uneori îl găsea seara în atelier, alteori lucra neîntrerupt pînă dimineața, cînd se spăla cu apă rece pe ochi și reîncepea o nouă zi de muncă. Se întîmpla să rămînă în uzină cîte 3—4 nopți în șir, dormea un ceas, două, pe masă, dar oboseala îi dispărea ca prin farmec atunci cînd locomotiva reparată și vopsită proaspăt se urnea din loc la drum.

— Nimic nu m-a durut mai rău în viață, ni se destăinuie el, decît lucrul făcut de mîntuială, fără suflet. Eu zic că atunci cînd montezi o locomotivă trebuie să-i insufli și o părticică din simțirea ta. Pentru mine, locomotiva este o ființă care cutreieră țara în lung și în lat.

Acum, omul obișnuit o viață întreagă cu munca se bucură de odihnă.

— Mi-ar fi imposibil! ne răspunde el. Dimineața, glasul sirenei mă găsește tot la poarta uzinei ca înainte. Nu pot sta acasă inactiv. Vin să-mi ajut tovarășii, să pun mîna acolo unde este greu. Munca mi-a dat vigoare, încredere în viață, mi-a prelungit tinerețea. De uzină mă voi despărți numai atunci cînd nu voi mai avea puterea să ajung la porțile ei...

AL. BĂLGRĂDEAN

Ucenicul din banca Griviței

Cît timp să fi trecut de la prima noastră întîlnire? Cred că sînt șapte-opt ani. Era, dacă îmi aduc bine aminte, după o întîmplare deloc plăcut de rememorat, un accident stupid în orele de program, clipe nefericite de care nu arareori stă suspendată, poate, chiar viața. Intoxicație cu gaze în timpul sudurii unui recipient, operație delicată, aflată din cîte rețin, în experimentare, ulterior trecută în contul [illegible].

Ne-am revăzut de atunci. În atîtea rînduri. Uneori chiar în aceeași zi de mai multe ori. Nu iau în seamă desele situații cînd preocupări comune ne reuneau la o ședință mai mult sau mai puțin intensă pe o temă dată. Atunci, mă mulțumeam cel mult să-i urmăresc reacțiile de un fel particular, neexplozive, ferite de [illegible], de incandescență. Păstrez cu plăcere în caseta memoriei acel mod discret al său de a face și desface cu gest de artizan lucruri din cele mai pline de importanță, pe tonul discret al omului absorbit să ducă pînă la capăt treaba în sine și nu doar reverberațiile, să pună piciorul pe teren sigur, predestinat fertilității, preîntîmpinînd fructul, fie și rotund și zemos, dar gol, inutil. L-am urmărit apoi la rînd în halele Uzinei „Timpuri noi" căutînd să rezolve, împreună cu alții, pozitiv ecuația unei inițiative care avea să facă destul de curînd vogă în rîndul organizațiilor U.T.C. din județele țării. La „23 August" îi adusese dorința de a consolida reușita unei idei privind stimularea căutătorilor de idei. La „Republica" era vorba de ceva asemănător în rîndul economiștilor. Cu utecistii de la Uzina de mecanică fină perfecta deplasarea pe Lotru a brigăzii de tineri ce se oferiseră voluntar să lucreze perioada de concediu pe șantierul marii hidrocentrale. Îl urmăream întîrziind asupra planurilor de lucru pe șantierele muncii patriotice, de cîte ori nu ne-am văzut acolo chiar, la Străulești, Fundeni sau Pantelimon și constatam cît de bine i se potrivea apelativul folosit în glumă de colegii săi din biroul Comitetului municipal București al U.T.C.: „inginerul". Dincolo de coincidența cu titlul înscris în rubricile diplomei sale de absolvent al Politehnicii, Marin Voinea asta era — un inginer în adevăratul sens al cuvîntului, un om al exactității în munca politică, așezată pe bazele scrupulozității extreme. Nu este poate locul aprecierilor globale, mărturisesc însă ceea ce am simțit tot timpul: convingere reconfirmată de vreme. Consiliul tineret muncitoresc bucureștean își afla în inginerul Marin Voinea unul din slujitorii de aleasă vocație.

Ultima dată ne-am întîlnit în clădirea din centrul Capitalei, pe culoarele Comitetului Central. Se discutase, în prezența secretarului general al partidului o problemă importantă și Marin Voinea fusese invitat să participe. Secretarul comitetului de partid al Uzinei „Grivița roșie" Marin Voinea era chemat să participe la acest moment hotărîtor. N-am putut sta prea mult de vorbă. N-a putut sta. Se cereau rezolvate o serie de lucruri, era nevoie de umărul fiecăruia în găsirea și aplicarea soluțiilor. Era nevoie presantă de umărul lui. Ne-am promis revederea, eu eram cel ce-o solicitam, amator să-l văd pe fostul activist de U.T.C. în haina nouă, de mare răspundere a activistului de partid. Numai că nu am reușit să facem asta. Odată, în treacăt, înaintea ședinței biroului municipal de partid (reprezintă acolo pe comuniștii Griviței), cînd singurele lucruri despre care a apucat să-mi spună ținta un subiect de mare dificultate: profilarea producției la uzina de utilaj chimic, în contextul unei așezări mai raționale, pe unități și centrale industriale, a nomenclatorului de fabricație din construcția de mașini. Ședea cu mine de vorbă dar îi simțeam privirea fugind undeva alături, în atelierele de la Grivița roșie, acolo unde o serie de produse de serie urmau să fie înlocuite de unicate. Întreprindere de mare dificultate, cu implicații din cele mai serioase în fluxul producției, în înfăptuirea planului. N-aș zice că era optimist, dimpotrivă. Știa prea bine cîte dificultăți ar putea să apară pe firul organizării producției în noile condiții. Îl ascultasem în mai multe rînduri, vorbindu-mi plin de obidă, de „depersonalizarea" Griviței, prin reprofilarea ei de acum 10—15 ani cînd locomotivele cu abur pășiseră pentru totdeauna în depouri, în ateliere de reparații, lăsînd locul în șantier coloanelor de sinteză, autoclavelor, vaselor chimice. Înțelegea firește prea exact cursul evenimentelor dar grivițeanul din el se deslipea cu greu de imaginea fixată din anii copilăriei. Întrebarea ce revenea, obsesiv chiar, avea în vedere înainte de orice posibilitatea de a intra în ritm fără urmări pentru plan, pentru angajamentele uzinei. O dereglare în mecanismul producției tocmai acum în momentele de cumpănă ale devansării cincinalului ar fi sunat cum nu se poate mai rău. Nu era vorba de măsuri pentru o zi sau două.

L-am sunat de mai multe ori în ideea întîlnirii preconizate. Telefonul rămînea surd insistențelor mele. Odată, era „vremea zăpezilor" îmi mărturisea că nu trecuse pe acasă de două zile și că atunci chiar urma să plece la deszăpezire, unde echipele de muncitori făceau efortul să nu oprească activitatea atelierelor. El nu lipsise nici o clipă dintre ei. Noaptea tîrziu plecase spre casă. A trebuit să se întoarcă din drum. La ora patru dimineața ARO-ul tremura nervos în poartă pentru urgențele intervenite pe parcurs.

Am pornit din nou în căutarea lui în aceste zile. Aflasem mai întîi de la radio, am văzut apoi în presă, Grivița roșie apărea pe firmamentul celor mai harnice colective de muncă din industria noastră. Incertitudinile trecuseră în haina amintirii. Grivița, marea Griviță a intrat cu dezinvoltură în galopul atît de necesar marilor performanțe. Ora aceasta cînd reprezentanții ei primeau la Consiliul de Stat înalta distincție era în felul ei ora recunoașterii dar totodată ora încrederii. Încrederea în forțele intrinseci ale unui colectiv de mare experiență muncitorească, trecînd cu bine, pentru a cita oară?, examenul maturității. Mă gîndesc și acum, el, Voinea, la ce s-o fi gîndit în momentele solemne cînd auzise rostit numele uzinei sale, el, fostul salariat de acum cîțiva ani revenit printre vechii tovarăși de muncă, pe mulți dintre ei știindu-i demult după numele mic, oameni de care în fond nu se despărțise deloc, nici în timpul cît acolo, la municipiu, coordonase activitatea consiliului tineret muncitoresc? Nu-l știu un sentimental, deși chestiunea cu despărțirea Griviței sînt sigur că pe undeva tot i-a rămas la suflet. Nu-l știu să aibă rezerve cînd e vorba de treaba la cataramă deși nu-i uit umbra de îndoială scăpărată atunci cînd se referise la ce-i așteaptă în lunile următoare, prin dispariția produselor de serie.

Telefonul a rămas și de astă dată îndatorat. Ședință de comitet executiv la centrală. Acasă, a doua zi duminică. „A plecat acum jumătate de oră. La uzină. După zece, diseară. S-ar putea..."

Am amînat din nou reîntîlnirea. Promit s-o relatez cu detalii. Și, sper, cît de curînd.

N. U.

„Trebuia să facă cineva începutul și am zis ca să fiu eu acela"

Prin anii '50 nevoia mai făcea încă pui pe meleagurile noastre — își amintește omul care s-a încrîncenat printre primii s-o alunge. Un fel de Mitrea Cocor — acest Gheorghe Duma. Întors după război în satul sărăciei lui, cu capul clocotind de planuri și cu sufletul plin ochi de vechea mînie față de cel mai cumplit dușman al lor, al tuturor țăranilor din Șăulia: mizeria. „Am zis că întîi să ne unim nevoile și poate le-om răzbi mai ușor împreună. Dar vedeți cum e omul, să nu se despartă de bucățica lui de glie pîn-la moarte; chiar dacă nu-i bun nici de unele, măcar de mormînt tot o fi bun, ziceau sătenii noștri și se încleștau de palma lor de loc ca disperați. Și mie îmi era drag pămîntul, cînd l-am trecut acolo, pe hîrtie, am simțit ceva care poate vine din firea asta a noastră, țărănească și mi-au dat lacrimile. Dar trebuia să facă cineva începutul și am zis că să fiu eu acela. Au mai fost și alți cîțiva care au spus că poate-i mai bine, că mai rău decît pînă acum nu putea. Și uite așa am făcut colective". „Unii credeau că bogăția are să-i năpădească pe dată. Cînd a trecut un an, doi și au văzut că încă nu s-au închiaburit, au început să cîrtească. Măi oameni buni, vă mergea vouă mai bine înainte? îi întrebam. Dar ei uitaseră vremea cînd n-aveau un codru de pîine și se supărau că nu știu în care loc oamenii scot mai mult de la pămînt. E bună și uitarea asta, nu zic, dar nu-i bine cînd dă peste om prea devreme. Poate alții aveau pămînt bun, darnic, dar cu-al nostru era greu de răzbit. Ne-am adunat vreo cîțiva, ne-am sucit mințile cum să facem să fie mai bine că doar toți aveam grija asta. Și ce ne-am zis: noi pînă acum ne-am băgat la de toate culturile, măcar că unora nu le priește pe-aici. Dar sfeclei îi merge cel mai bine și avem vecină și fabrică prelucrătoare (pe atunci era numai una, acum sînt două la noi în județ). Să creștem mai multă sfeclă și s-o îngrijim și mai bine. Că noi pe nădejdea că ea tot crește, ne scoteam sufletul cu celelalte, mai dușmănoase. Ce mai avem noi în sat ca avere? Vitele și porcii! Apăi să le înmulțim și pe acestea. Și ce n-avem, dar putem face împreună? Am făcut un eleșteu, o crescătorie de pește. Și ca să să răzbim mai iute la toate ne-am mai unit cu un sat și am făcut Asociația intercooperatistă. Așa a fost".

„Da vedeți cum sînt oamenii de pe aici că niciodată nu-s mulțumiți și ar vrea mai mult. Anul trecut au cerut morțiș telefon. Ce puteam face? Acum avem 20 de posturi telefonice în sat și am mai pune, dar e un plan și cu lucrările astea mai trebuie să așteptăm pînă să țîrîie în fiecare casă".

Anul trecut, Gheorghe Duma, președintele C.A.P.-ului a fost invitat la București. Prin Decret al Consiliului de Stat a fost declarat Erou al Muncii Socialiste, iar cooperativa în capul căreia se află de 18 ani a fost distinsă cu Ordinul Muncii.

Băieții ăștia tineri, născuți pe vremea cînd președintele, împreună cu părinții lor, începuseră războiul cu sărăcia. Acum sînt învățători, profesori, doctori, ingineri. Parte s-au întors în sat și necazul lui Gheorghe Duma e că nu se-ntorc mai mulți acasă. „Dar cei care vin sînt unul și unul", adaugă tot el, ca un fel de consolare. Ultimul venit a terminat de 2 ani Facultatea de medicină veterinară la Cluj. Șef de promoție. I s-a propus să lucreze la Institutul de inframicrobiologie din Capitală, apoi la Stațiunea de cercetări din Tg. Mureș. Refuzul acestor ispititoare oferte a provocat perplexitate printre profesori și colegi. „Ai să te ratezi! Ce să caute un șef de promoție la Șăulia?" a fost întrebat Ioan Feurdean. Nu le-a răspuns pe loc. A așteptat pînă au „sărit" la producția de lapte de pe locul 63 pe locul al doilea. „Noi obținem 4 000 de litri de cap de vacă furajată, iar Stațiunea experimentală 7 500—8 000 litri. Musai trebuie să-i ajungem. Un șef de promoție are ce căuta la Șăulia".

SOFIA SCORȚARU

„BUCURIA DE CARE CU TOȚII AVEM NEVOIE NU O POȚI ÎMPĂRTĂȘI DECÎT ÎNTRE PRIETENI"

Cînd mașina lucrează în regim de 250 000 de rotații pe minute, pentru a sesiza contactul minusculei freze cu diametrul doar de 0,5 mm. cu suprafața piesei ce urmează a fi rectificată, muncitorul utilizează stetoscopul. Ca să ajungă la o asemenea performanță tînărul comunist Carol Bohn a străbătut succesiv etape pe distanța cărora creșterea competenței sale profesionale a însemnat tot atîtea momente de redimensionare a responsabilității sociale. Calificat în școala profesională în meseria de strungar în urmă cu mai bine de 10 ani, continua creștere a maturității tehnice a întreprinderii Electro Banat din Timișoara dovedită, printre altele, și de prestigiul ei internațional, s-a reflectat permanent prin suprapunerea celor două destine.

Maistrul Ion Baia, secretarul organizației de bază P.C.R. din sectorul sculerie, îl caracterizează lapidar: „Bohn Carol, rectificator de înaltă precizie. A fost promovat pentru obținerea titlului de specialist gradul 2. 90 la sută din muncitorii atelierului de rectificat sînt tineri. Personalitatea sa profesională emană pentru cei din jur atributul modelului prin conștiinciozitate, pasiune și responsabilitate".

Tînărul Petru Sitar, nu ezită să recunoască faptul că în desăvîrșirea sa profesională discuțiile legate de soluționarea unor probleme tehnice purtate cu Carol Bohn i-au fost de un real folos. „Nu cred, ne-a spus dînsul, că mai avem un om în sector care să posede asemenea cunoștințe ca el. În unele cazuri, lucrează de două ori mai repede decît alții". Țipri Momcilo este unul dintre cei 17 tineri crescuți și inițiați în tainele meseriei de frezor de către Carol Bohn, cînd în aprilie în urma dotării sectorului cu mașini verticale de rectificat în coordonate, eroul nostru a luat-o în primire, tînărul Momcilo i-a luat locul ca șef de echipă.

„E tînărul care ne-a dat cele mai mari satisfacții. Cînd a venit la mine era de o timiditate dezarmantă. Așa am aflat că e orfan de ambii părinți. Mi-am spus să-i fiu coleg și prieten în același timp. Pentru mine, cele 8 ore de serviciu se prelungesc la 10—12 pe zi prin găsirea uneia sau mai multor soluții pentru problema căreia astăzi nu i-am dat de capăt. Un asemenea mod de viață te obligă la autodisciplină severă, te obligă să te perfecționezi citind și învățînd în permanență iar valoarea satisfacției nu poate fi apreciată decît într-un asemenea contact. Cei care m-au înțeles astfel au ajuns astăzi să-mi fie mai mult decît simpli colegi, îmi sînt prieteni iar bucuria de care cu toții avem nevoie nu o poți împărtăși decît între prieteni".

I. DANCEA

„Sarcina mea este să duc la țară spiritul de organizare din uzină"

Dialogul a început cînd Ion Banu, referindu-se la rolul economistului în agricultură, mi-a atras atenția că tatăl lui, țăran de prin părțile Sibiului, este gata să jure că asta nu e meserie și că de cînd e agricultura agricultură s-a făcut foarte bine și fără „— cum îi zice? — economist. A. altceva e agronomul, veterinarul, contabilul sau casierul. Dar economistul?".

— Știți ce se întîmplă? Ca tata mai gîndesc mulți alții și de aceea economistul, acum încă, e tot ce vreți: administrator, contabil, om la toate, numai economist nu...

— Am înțeles că te atrage satul, iată, repetîndu-ți cuvintele, admit că ai vocație pentru munca în agricultură, dar nu-mi pot reține o întrebare: de ce n-ai devenit agronom dacă cunoști că economistul nu s-a asimilat deplin încă printre specialiștii care lucrează la țară?

— Nu mi-este greu să răspund, mi s-a mai pus întrebarea. Vedeți, în viziunea contemporană unitatea agricolă nu se mai poate dispensa de un specialist care să se ocupe de partea de concepție a producției, care să gîndească asupra volumului ei, a raportului acesteia cu forța de muncă, a corelației dintre prețuri. Economistul va cîștiga din ce în ce mai mult teren. Asta m-a atras, noutatea profesiei, stringenta ei actualitate.

Drumul lui Ion Banu pînă la Facultatea de economie agrară a fost îndeajuns de ocolit și numai dîrzenia lui l-a ajutat să nu abandoneze. A început prin a face o școală profesională pentru industrie. Părinții au vrut să nu-l mai știe țăran, și cum s-a putut împotrivi el, băiat de 14 ani? A învățat și a devenit muncitor. Prinzînd gustul pentru învățătură a lucrat și a urmat liceul seral. Ca muncitor n-a fost printre ultimii și i-a plăcut viața de fabrică. „M-a disciplinat, mi-a deschis orizonturi nebănuite pînă atunci, m-a învățat să lucrez cu oamenii și pentru oameni. Dar mai ales, acolo în fabrică, am înțeles că nu trebuie să renunț la gîndul meu de a mă întoarce la țară, unde e greu, dar unde mie îmi place și unde vreau să-mi trăiesc viața. N-am știut de la început că voi deveni economist, profesia am descoperit-o mai tîrziu, în armată și nimeni nu m-a mai putut întoarce din drum...".

Îl ascultam și mă urmărea o întrebare: ce vor fi gîndind despre Ion Banu colegii săi de la profesională și, mai tîrziu, de muncă? Îl aprobă sau se simt „trădați"? Întrebarea s-a dovedit fără temei întrucît, cu firea lui dreaptă și deschisă, Banu n-a făcut în viață nimic pe furiș, care să-i atragă oprobiul celor din jur. La 14 ani, atunci da, a făcut ceva împotriva voinței lui, dar asta trece în contul copilăriei.

— Vara, vacanțele mi le fac la Hunedoara. Mă angajez și lucrez ca și cum n-am plecat niciodată de acolo. Doar anul trecut, pentru că mi-am făcut practica în Ungaria, n-am lucrat. Dar la întoarcere tot am dat pe acolo... Știți, nu se pot rupe niște legături atît de trainice ca cele care s-au stabilit între noi, acolo. Și nimeni nu mă consideră ca plecat. Ba chiar, bătîndu-mă pe umăr, îmi spun că eu am să duc la țară spiritul de organizare din uzină, și simțul de răspundere cu care se muncește și colegialitatea. Aș dori s-o pot face, deocamdată încerc să le transplantez în viața studențească...

Cum? În uzină și în armată și-a făcut o serioasă ucenicie politică. Alături de vîrsta sa, ceva mai mare decît a colegilor de facultate, sînt atuuri care pe comunistul Ion Banu îl obligă moralmente să fie în frunte. Este un student strălucit și folosesc termenul știind că-i displace. Dar cum altfel poți detașa de ceilalți un student ale cărui rezultate la învățătură se așază constant către limita superioară? Cum e prea școlărește să vorbim de note, ce se poate spune acum despre viitorul economist Ion Banu? Că cercetează o largă bibliografie; că lucrarea sa de la cercul „Economie și politică agrară" — Corelația prețurilor între produsele animale și vegetale — a stîrnit un viu interes în sesiunea științifică a studenților, pentru ideile sale originale, modelele matematice moderne folosite și soluțiile sale practice; că lucrarea, îmbogățită în timpul verii, în practica de la I.A.S. „N. Bălcescu", va fi prezentată la Seminarul Național de la Timișoara.

Comunistul Ion Banu este președintele Asociației studenților comuniști din facultate. În această calitate este cel care adună inițiativele și energiile tuturor colegilor. Pentru o viață de organizație bogată. Pentru o contribuție mai substanțială a studenților la perfecționarea și modernizarea procesului de învățămînt. Pentru o pregătire profesională exemplară — cheia cuceririi prestigiului de care au nevoie economiștii în agricultură pentru a-și exercita profesiunea în folosul modernizării ei.

MARIETA VIDRAȘCU

PARTIDUL VEȘNIC TÎNĂR ȘI ATOTPUTERNIC

(Urmare din pag. 1)

ță principiul muncii colective, s-a dezvoltat democrația de partid, a crescut spiritul critic și autocritic. Eforturi deosebite s-au făcut, de asemenea, în vederea creării condițiilor organizatorice și politice care asigură dezbaterea tot mai largă a problemelor de bază ale politicii noastre în întregul partid, crearea climatului corespunzător pentru ca membrii de partid, cetățenii să-și poată spune deschis părerea asupra tuturor problemelor puse în discuție, să le analizeze temeinic, astfel încît hotărîrile adoptate să fie expresia gîndirii colective a organelor de partid, a întregului nostru popor. Participarea tot mai activă a comuniștilor la elaborarea politicii interne și externe reprezintă factorul hotărîtor de care depinde îndeplinirea cu succes de către partid a rolului său de forță politică conducătoare a societății noastre socialiste, întărirea legăturilor partidului cu masele largi populare, unirea întregului popor în jurul partidului. În aceste condiții a crescut — așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Conferința Națională din iulie 1972 — „un partid puternic, bine organizat, disciplinat și unit".

Un obiectiv central al partidului nostru este crearea cadrului organizatoric cel mai corespunzător pentru definirea conținutului și sarcinilor fiecărei etape a procesului revoluționar de edificare a noii societăți. Congresul al X-lea al partidului a precizat — pe baza analizei științifice a realității sociale — conținutul noii etape istorice în care a pășit țara noastră, precum și obiectivele fundamentale ale făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. Partidul a arătat cu clarviziune științifică că România a intrat într-o etapă nouă, în care socialismul, dezvoltîndu-se pe propria sa bază, își valorifică multilateral superioritatea istorică față de toate celelalte tipuri de societate. Realizarea obiectivelor trasate de Congresul al X-lea va situa societatea noastră socialistă într-o etapă superioară, aceea a maturizării sale, a dezvoltării profunde în toate compartimentele, a perfecționării bazei și suprastructurii socialiste.

În făurirea noii societăți, partidul pornește de la concepția că prin avîntul economiei se creează condiții optime afirmării tuturor forțelor sociale ale națiunii, se asigură o temelie trainică dezvoltării întregii societăți. În acest sens la Conferința Națională din iulie 1972 s-au preconizat măsuri fundamentale privind promovarea progresului științific și tehnic, modernizarea structurilor economice și ridicarea potențialului industrial, extinderea celor mai eficiente ramuri ale industriei, precum și eforturi mari pentru creșterea venitului național al cărui ritm va depăși considerabil creșterea produsului social. Totodată s-a hotărît elaborarea unor măsuri energice care să curme risipirea resurselor naturale în consumuri inutile și investiții neproductive, să asigure folosirea optimă a forței de muncă.

În concepția partidului nostru premisele materiale și cele spirituale ale făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate se află într-o strînsă unitate. Programul partidului elaborat de Congresul al X-lea și Conferința Națională prevede făurirea unei astfel de societăți în care, concomitent cu nivelul înalt al forțelor de producție, să se dezvolte, pe baza perfecționării și modernizării învățămîntului, științei și culturii, a întregului sistem politico-educativ, un om nou, înaintat din toate punctele de vedere, temeinic pregătit profesional și înzestrat cu un nivel ridicat de conștiință socialistă.

Procesul formării și dezvoltării noii conștiințe se dezvoltă în lupta cu concepții care nu mai corespund stadiului actual de dezvoltare a societății, cu mentalități învechite, străine orînduirii noastre — în condițiile în care conștiința socialistă progresează în sensul dezvoltării necontenite a societății noastre socialiste. Pe tărîmul conștiinței se desfășoară o adevărată luptă între nou și vechi, luptă în care se afirmă cu precădere preocuparea fundamentală a partidului nostru pentru educarea tineretului, pentru formarea noilor generații în spiritul exigențelor societății socialiste și comuniste. În acest context se afirmă eforturile P.C.R. de a organiza întreaga noastră activitate, de a structura relațiile sociale pe baza normelor vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste.

Partidul nostru consideră că abordarea tuturor problemelor economice, social-culturale, de învățătură și ale creației artistice trebuie să fie făcută printr-o prismă politică, prin prisma intereselor orînduirii noastre socialiste, în fond ale omului. În acest sens Conferința Națională a adus elemente noi privind organizarea structurilor și sistemului de conducere. Înscrierea obiectivelor făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în programul P.C.R. exprimă modul cel mai adecvat de elaborare a programului partidului politic conducător într-o societate care evoluează în concordanță cu cerințele științei conducerii societății socialiste; din această perspectivă se evidențiază ideea că rolul conducător al P.C.R. decurge din necesitatea elaborării unei strategii generale a construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, din cerința precizării obiectivelor social-politice fundamentale ale societății și atragerea întregului popor la înfăptuirea lor. O ilustrare convingătoare a acestei realități este epopeea întrecerii socialiste care a cuprins în prezent întreaga noastră națiune în efortul de realizare a actualului plan cincinal înainte de termen.

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

File dintr-un posibil jurnal al tînărului activist U.T.C.

Trebuie să înveți de la început nu din eșecuri, ci din realizări

Integrarea tinerilor activiști s-a făcut „din mers". Desigur cu problemele specifice fiecărui început. Ne-am propus să prezentăm primele rezultate obținute „pe teren", primele rezultate obținute în confruntarea directă a tînărului activist cu tinerii. Astăzi, Ioan Grămadă, activist al Comitetului județean Suceava al U.T.C. cu o vechime de peste... patru luni, ne destăinuie primele secvențe din activitatea lui.

Promovarea ca activist mi-a deschis mie, ca om, posibilitatea unei realizări. De ce o spun? Pentru mine activitatea cu tineretul este o pasiune. O pasiune care datează de multă vreme, de cînd eram în producție și eram secretar al organizației U.T.C. Fiind apoi secretar pe întreprindere, membru în biroul orășenesc, în comitetul județean U.T.C. pot spune că acumulasem o oarecare experiență. Dar acum se schimbau lucrurile. Contactul cu activitatea practică din teren, rezolvarea unor multiple și complexe probleme cereau o muncă asiduă și perseverentă. Cunoștințele teoretice se cereau puse acum în practică. Dar cum? Îmi trebuia un sfat, un îndemn. L-am primit de la tovarășul Mihai Hangana — prim secretar al comitetului județean U.T.C., pe atunci secretar cu problemele de propagandă. Dar nu eram numai eu promovat, mai aveam și alți colegi noi. Deci trebuia să recepționez foarte bine indicațiile. Nu era timp de pierdut, mai ales că ne aflam și în perioada alegerilor. Deci iată-mă în fața primului impas: pregătirea adunărilor generale de dări de seamă și alegeri. Așadar, după un studiu prealabil al instrucțiunilor C.C. al U.T.C., ale altor documente ale organizației noastre, după discuții cu activiști cu experiență, descind în comuna Vama, una din cele cinci de care răspund. Și... primul insucces: amînarea. Din cauza prezenței nesatisfăcătoare a activului U.T.C., a instruirii, deci prima mea acțiune. Amărît? Da, dar nu m-am demobilizat. Mi-am zis că dacă activul U.T.C. din comună nu este îndeajuns de receptiv trebuie să depun un efort mai mare. Am dat telefon la sediu, am cerut aprobarea modificării notei de deplasare în teren și am rămas în continuare la Vama. Am pornit la treabă. Împreună cu secretarul comitetului comunal U.T.C. am discutat cu fiecare membru al comitetului stabilind sarcini precise. Adică fiecare ce are va veni la instruire. Din această discuție am sesizat și „sectoarele" care erau mai dificile. Acolo m-am deplasat personal, am discutat cu tinerii în cauză. Am cerut și sprijinul organului de partid. Acest lucru a durat cîteva zile. Și apoi acțiunea. Mărturisesc, cu toate că aparent eram liniștit, pentru că procedînd așa, nu aveam cum să dau greș, totuși cu cît se apropia ora, emoția creștea. Îmi va reuși, nu-mi va reuși? Mi-a reușit. Deci am putut înregistra și primul succes.

Cu această notă de optimism am plecat mai departe. La Vatra Moldoviței. Trebuia pregătită conferința de alegeri. Aici, o situație nu prea îmbucurătoare: secretarul comitetului comunal U.T.C. era plecat de mai multe luni, activul U.T.C. descompletat, secretarul comitetului de partid plecat la cursuri. Trebuia să readuc întreaga activitate pe făgașul ei normal. A fost mai greu. Nu pentru că problemele nu puteau fi rezolvate, dar am simțit că eram privit cu oarecare neîncredere. Eu, activist nou, am venit să pun treburile la punct! Pot spune acum, cînd mă gîndesc la cele ce au fost, că acest semn al neîncrederii m-a ambiționat. Și mi-am zis că trebuie să arăt ce pot. Mai ales că acum aveam și „experiență". Zile la rînd am stat în mijlocul tinerilor. Le-am aflat bucuriile și necazurile, le-am insuflat încrederea că ei pot și sînt în stare să facă lucruri bune, să organizeze acțiuni frumoase și utile, că ei trebuie să fie inițiatorii și executorii tuturor acțiunilor, de ei depinzînd bunul mers al organizației. Și așa, pe nesimțite, dar într-o intensă încordare, marele examen se apropia — conferința. Reușita ei pot spune că m-a „rodat".

Puteam aspira acum la acțiuni de mai mare amploare. Cadrul organizatoric era creat.

Din discuțiile personale, din cele ce au ridicat uteciștii în adunări și conferințe, mi-am dat seama că tinerii erau doritori de activități. Avînd în vedere și bogatele tradiții culturale statornicite pe aceste meleaguri, am hotărît să punem bazele unui ansamblu folcloric al tineretului, alcătuit în prezent din trei formații de dansuri, două grupuri vocale, taraf și soliști vocali și instrumentiști, care reunesc peste o sută de tineri. La baza lui stă entuziasmul tinerilor. La început cu pași timizi, cu repetiții pînă noaptea tîrziu... Acum ansamblul se află deja după șapte spectacole prezentate atît în comună cît și în afara ei. Satisfacțiile le-am împărțit cu tinerii, pentru că cu ei am trăit emoțiile serilor de repetiții, ale spectacolelor susținute.

Nu aș fi un adevărat activist dacă n-aș spune că mai greșesc cîte o dată. Nu mai departe decît la închiderea raportului trimestrial de cotizație. Am fost chemat din teren de către secretarul cu probleme organizatorice, pentru că nu se completase bine acest raport. De fapt greșeala era a comitetului comunal, dar eu trebuia să verific și să iau măsuri de îndreptare. M-a durut, dar am pus mîna din nou pe instrucțiuni, le-am mai studiat o dată, am plecat înapoi în teren, am convocat comitetul comunal și am îndreptat neregula. La sfîrșitul trimestrului nu se va mai întîmpla. E-adevărat, și din eșecuri se poate învăța. Dar eu prefer, pe cît posibil, să învăț din realizări. Munca de activist nu e ușoară — căci a o face ușoară înseamnă a lucra formal — dar frumoasă poate și trebuie să fie, iar asta depinde numai de noi, cei ce o facem.

ION TOMESCU

CARTEA POLITICĂ

ION BĂBICI

Solidaritate militantă antifascistă 1933—1939

Rod al unor multiple investigații efectuate de istoricul Ion Băbici asupra unui bogat material informativ, această primă încercare monografică, apreciată „originală și reușită ca idee de ansamblu" în prefața semnată de acad. Petre Constantinescu Iași, constituie o cronică a solidarității mișcării muncitorești și democratice din România cu lupta antifascistă din alte țări. În ajunul celui de al doilea război mondial, solidaritate izvorîtă din comunitatea de idealuri și năzuințe în lupta dusă împotriva fascismului.

Datele și faptele privind solidaritatea forțelor muncitorești și democratice, în frunte cu Partidul Comunist Român, cu lupta antifascistă din diferite țări în anii 1933—1939 reprezintă pagini importante din istoria patriei, a partidului nostru și a mișcării muncitorești internaționale. Considerăm meritorie prezența în analiza mișcării antifasciste, deosebit de largă, cu un pronunțat caracter general democratic, a contribuției aduse de tineretul revoluționar și democratic, care a înscris, alături de masele muncitoare, memorabile pagini de bărbăție și abnegație. Sub conducerea P.C.R., Uniunea Tineretului Comunist din România a desfășurat o activitate susținută pentru demascarea fascismului, pentru mobilizarea maselor tineretului în front unic la lupta antifascistă a clasei muncitoare, a tuturor forțelor democratice și progresiste.

În perioada de ascensiune a fascismului și de creștere a agresivității Germaniei hitleriste, tinerii comuniști, uteciști, ceilalți patrioți români s-au solidarizat cu tineretul din țările cotropite de hitleriști și de fasciștii italieni. U.T.C. a cultivat în rîndul tineretului român solidaritatea cu cei ce se împotriveau cu arma în mînă cotropitorilor fasciști. Dezvoltînd această idee, autorul acordă un loc important în paginile cărții prezentării manifestărilor de solidaritate cu popoarele Etiopiei, Spaniei, Austriei și Cehoslovaciei atacate de fasciști. Înțelegînd profunda semnificație a evenimentelor din Spania, în care se ducea lupta pentru o cauză scumpă și poporului român, tinerii voluntari români, din care mulți erau comuniști și uteciști, au luptat cu abnegație și vitejie în cadrul brigăzilor internaționale pe aproape toate fronturile principale de aici.

În finalul acestei succinte prezentări nu ni se par lipsite de interes cîteva concluzii. Apreciem, astfel, că din cercetarea întreprinsă de istoricul Ion Băbici se desprind concluzii importante privind conținutul, caracteristicile și esența ajutorului internaționalist acordat de forțele democratice și patriotice ale poporului român, în frunte cu partidul comunist, mișcării antifasciste de peste hotare. Documentele studiate pun în relief caracterul avansat al concepției și activității antifasciste a mișcării muncitorești revoluționare și în mod deosebit a Partidului Comunist Român.

Considerăm însă că anumite sugestii vor fi utile pentru o viitoare reeditare sau traducere a acestei prestigioase lucrări. În acest sens, am recomanda pentru o cunoaștere în profunzime a acestei ample mișcări antifasciste — o analiză mai detaliată a cadrului economic, social, politic intern al perioadei 1933—1939.

FLORICA IONAȘCU,
cercetător științific

MIHAI FERĂSCU

Cine știe, răspunde

Cartea „Cine știe, răspunde" a lui Mihai Ferăscu, apărută la Editura politică în cadrul redacției de literatură social-politică pentru tineret, se vrea o adevărată piatră de încercare pentru tinerii cititori în verificarea cunoștințelor lor de cultură generală.

Lucrarea propune un amplu dialog cu capacitatea de asimilare și selecționare valorică a achizițiilor spiritului uman, dobîndite prin lectura de zi cu zi. Domeniul extrem de vast în care autorul operează cu ajutorul chestionarului i-a impus o organizare a întrebărilor ținînd cont de specificitatea acestora, de stricta lor apartenență la una sau alta din componentele culturii generale: Istorie, literatură, mitologie, artă, geografie, știință și sport. Autorul se mișcă cu abilitate în interiorul amplelor spații din imensul templu al culturii, procedînd o cunoaștere profundă și un fin spirit de discernămînt în alegerea și formularea întrebărilor, întocmai ca un adevărat pedagog, detașîndu-se însă net de acesta atunci cînd nu-și ordonează întrebările conform unor cerințe didactice rigide, ci după un arbitraj liber ce captivează.

Nenumărate sînt acele întrebări care urmăresc să reliefeze atît fecunditatea tradițiilor culturii românești, cît și contribuția de seamă a exponenților geniului românesc, manifestată în multiple domenii ale producției spirituale, la făurirea și consolidarea colosului pantheon al culturii universale. Prin aceasta se conturează acel îndemn adresat tuturor tinerilor spre a învăța să cunoască, să aprecieze și să valorifice moștenirea culturală lăsată de strămoși și bogata activitate creatoare ce continuă să se desfășoare în țara noastră.

Primul moment în formarea unei culturi, cunoașterea, nu poate fi pe deplin realizat dacă se va limita numai la domeniile propuse de lucrare, întrucît nu putem uita strînsa interdependență între procesul cognitiv, practica social-istorică și filozofia. Or, tocmai filozofia, ale cărei categorii sintetizează punctele nodale ale dezvoltării istorice a cunoașterii, este trecută cu vederea de autor. Mai ales la nivelul contemporan al dezvoltării cunoașterii interesante ar fi apărut acele întrebări legate de opera clasicilor marxism-leninismului, de instrumentul cel mai apt de cunoaștere a legilor naturii, gîndirii și societății — materialismul dialectic — sau de precizarea orientărilor și curentelor ce străbat filozofia occidentală: personalism, existențialism, neotomism etc...

Remarc, de asemenea, absența unor întrebări care să aducă în atenția tînărului cititor noțiunile legate de teoria literaturii: apar întrebări de tipul „cum se numește unica epopee completă românească?" sau „cunoașteți titlul primei elegii din literatura noastră?", fără să se ceară definirea termenilor elegie, epopee etc. ...

Trăiesc deplina convingere că tineretul nostru studios nu va pregeta o clipă să se prezinte cu toată încrederea în fața „examenului" propus de cartea „Cine știe, răspunde", reușind în felul acesta să-și întregească, să-și aprecieze cu obiectivitate cunoștințele.

LUCIA-MARIA LUCA

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ

(Urmare din pag. 1)

a cercetării studențești: publicarea unui buletin cu teme orientative comandate de producție, valorificarea unor lucrări în publicații de specialitate, efectuarea stagiilor continue de practică în întreprinderi, corelarea programului practicii cu tematica lucrărilor de diplomă și a cercurilor științifice, susținerea lucrării de diplomă în producție, organizarea unor colective mixte de cercetare.

La Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" sesiunea de comunicări a fost mai puțin reprezentativă: 202 studenți au prezentat 122 de lucrări, îndrumați fiind de 91 de cadre didactice. O primă explicație: desfășurarea la scurt timp după Colocviul național al studenților din institutele agronomice, manifestare care a absorbit majoritatea lucrărilor. O concluzie exprimată de studenți: **„nu este absolut necesară organizarea unor sesiuni la intervale de timp mici, uneori, nici la un an. Specificul cercetării în agronomie, horticultură, zootehnie impune un ciclu de timp, pentru experimentare-cercetare-valorificare, mult mai mare, chiar de doi-trei ani"** — Ion Brașoveanu, Facultatea de agronomie. **„Studiul ampelografic realizat cu un colectiv nu a putut fi complet valorificat din cauza intervalului scurt între debutul cercetării și sinteza datelor. Lucrările noastre pot fi mai valoroase cînd unei teme îi putem dedica un an sau doi de studiu efectiv"** — Floarea Popa, Facultatea de horticultura.

Totuși, cu toate că a fost prezentat un număr mic de lucrări s-a făcut remarcată varietatea tematicii, în special la secția economia agriculturii, o însușire adecvată a tehnicilor și metodologiei de cercetare, preocupările pentru cerințele imediate ale producției, la secția agronomie. În același timp, aici a fost realizată organizarea unor echipe de cercetare alcătuite din studenți din ani diferiți pentru a se asigura în perspectivă aprofundarea unor experimentări ce solicită un volum mai mare de observații. Încă un aspect pozitiv înregistrat a fost participarea studenților din anii II și III de la facultățile de agronomie și îmbunătățiri funciare la realizarea unor teme incluse cu contractele de cercetare ale catedrelor. Remarcată și cu prilejul Colocviului național prin volumul cercetărilor, activitatea studenților de la medicină veterinară s-a impus și de această dată și prin calitatea unei tematici în care au fost incluse probleme neîntîlnite pînă în prezent în literatura de specialitate. Deosebit de valoroasă a fost considerată lucrarea referitoare la unele focare de tuberculoză la porumbei, realizată de studentul Toma Voiciloiu, căruia i s-au adus mulțumiri pentru diagnosticarea acestei boli și pentru recomandările profilactice din partea reprezentantului Asociației columbofililor din R.S.R.

Menită prin specific să răspundă concret și prompt necesităților din domeniul agrozootehnic activitatea de cercetare a studenților din Institutul de agronomie „Nicolae Bălcescu" trebuie mai atent susținută de reprezentanții unităților interesate a căror prezență la actuala sesiune nu s-a făcut remarcată. O ultimă sugestie generată de aceste două manifestări științifice: **prezentarea în cadrul viitoarelor întîlniri a rezultatelor ce au decurs din aplicarea efectivă a unor contribuții studențești în producție.**

Ștafeta tineretului:

A 52-A ANIVERSARE A P.C.R.

Sub egida Comitetului U.T.C. și a Consiliului Pionierilor ale sectorului 1 s-a organizat în Capitală Ștafeta tineretului intitulată simbolic „A 52-a aniversare a P.C.R.", la care au participat peste 2000 de tineri. Pornită din Piața Amzei la ora 9,30, ștafeta a urmat un traseu cuprinzînd aproape toate arterele mai importante de circulație ale sectorului I, fiind urmărită și aplaudată pretutindeni. Cele mai animate locuri au fost la punctele de schimb de pe Bd. Dacia, Televiziune, Arcul de Triumf, Piața 1 Mai, Muzeul de istorie al partidului, pe Calea Victoriei. Primirea ștafetei de către membrii biroului Comitetului de partid al sectorului, a cărei înmînare a făcut-o Rodica Furtună de la Liceul 35, componentă a echipei naționale de baschet juniori, a prilejuit un adevărat spectacol festiv pe o „scenă" constituită de cercul tinerilor și a sutelor de cetățeni atrași de această tinerească manifestare. Purtătorii ștafetei — dintre care amintim pe Crina Rodica, Olimpia Badea, Mihaela Stoica, Ștefania Niculescu, Aurel Chioreanu, Mihai Stratulat — și cei care au asistat la desfășurarea acestei ample acțiuni de masă și-au exprimat sentimentele profunde față de partid și de politica sa înțeleaptă.

V. R.

BIOGRAFIE

(Urmare din pag. 1)

și statornici în viața cuiva. Sigur apoi că nu sînt puțini la număr cei care se mai vîntură dintr-un loc în altul, de pe un șantier pe altul, alergînd după năluci sau după un cîștig mai mare cu muncă mai pe sponci, și ar putea părea curios, dar uite că oamenii ăștia care nu și-au dat încă seama pe ce lume trăiesc, fiindcă se gîndesc prea mult la ei și prea întîmplător la ceilalți, la toți care sîntem în acești ani, nu sînt de fiecare dată numai tineri fără experiența vieții și fără grija părinților sau a tovarășilor de muncă. Chiar și el, om întreg la minte și la fire, a simțit de cîteva ori nevoia să se ocrotească mai mult, să se tragă poate la căldurică, cum zice un prieten, să fie în preajma nevestei și a copiilor, să huzurească după-amiezile și să nu se miște ore în șir din fața televizorului, poate că ar fi avut dreptul la o astfel de viață după atîția ani de șantier, poate că ar fi meritat să i se recunoască și respecte această obsesie, dar cum să te retragi, dar cum să rămîi deoparte cînd mai sînt atîtea și atîtea de făcut, de pus la cale, de îndreptat, dar cum să dai bir cu fugiții cînd știi și simți că în jurul tău sînt atîția oameni de nădejde, atîția oameni care gîndesc ca tine și trăiesc ca tine?

Și mai este și șantierul, drumuri desfundate, mașini parcă rătăcind, bărbați cu cizme înalte și căști de plastic, cu țigări uitate în colțul gurii, strigăte și chemări și îndemnuri, bătaia gigantică și obsedantă a unui ciocan, macarale rotindu-și brațele ca într-un dans sîrguincios, basculante împinse în buza gropilor pentru fundații, lăsînd să cadă cu zgomote înfundate betonul clisos, fierari betoniști și sudori cățărați pe schele, muncind cu gesturi așezate, prelungi —, și mai este, iată, această dimensiune a timpului nostru fascinantă și nicicînd pe deplin cunoscută... Iar dacă ar fi să se întrebe și să fie întrebat dacă a trăit și trăiește ca un comunist și-ar răspunde și ar răspunde fără șovăială și fără să roșească: da, a trăit și trăiește ca un comunist, acesta este adevărul fundamental al vieții lui.

N-am avut intenția să repovestesc aci o biografie exemplară și asemănătoare în multe privințe atîtor altor biografii de oameni care trăiesc și muncesc în chip comunist, și ar fi exagerat dacă s-ar crede că omul care m-a primit alături de el într-o dimineață de primăvară a fost sau este un om perfect, că a ajuns la capătul prefacerilor morale pe care alcătuirea și biografia sa le-ar putea cuceri. Dar tot ceea ce el, ca constructor comunist, a lăsat și lasă în trecerea sa demnă și mîndră printre noi și împreună cu noi îl îndreptățește și-l obligă la desăvîrșire. Ca pe fiecare dintre noi.

Manifestări consacrate aniversării a 125 de ani de la Revoluția din 1848

● **Secția de științe filologice a Academiei Republicii Socialiste România** a organizat, luni, o ședință publică de comunicări, consacrată împlinirii a 125 de ani de la revoluția din 1848.

Prof. univ. Șerban Cioculescu, membru corespondent al Academiei, a prezentat o amplă expunere despre literatura momentului revoluționar de la 1848 în Țările Române, literatură în care se afirmă ideea unității naționale, înaltele sentimente patriotice ale poporului nostru.

Alte comunicări, susținute de Elena Piru și Marin Bucur, au evocat activitatea desfășurată în presa vremii de pașoptiștii români în sprijinul cauzei revoluției.

● **Teatrul Giulești** a pregătit un montaj literar dedicat revoluției de la 1848, care cuprinde fragmente din operele lui Nicolae Bălcescu, Mihai Eminescu, Andrei Mureșanu, Șt. O. Iosif, Camil Petrescu, Demostene Botez, Eugen Jebeleanu. Realizat în regia lui Corado Negreanu, cu concursul actorilor Marga Anghelescu, Dana Comnea, Ion Vîlcu și alții, montajul va fi prezentat la Casa de cultură „Nicolae Bălcescu", la Clubul „Femina", într-o serie de întreprinderi și instituții bucureștene.

„Culorile nemuririi", piesa lui Ștefan Tita în care este evocată viața pictorului pașoptist C.D. Rosenthal, și odată cu aceasta, evenimentele revoluționare la care artistul a luat parte, va fi prezentată de colectivul Teatrului evreesc de stat din București, între 8 și 25 mai, în principalele orașe ale Moldovei.

pentru timpul Dv. LIBER

cinema

MARȚI, 8 MAI 1973

CIPRIAN PORUMBESCU: rulează la Patria (orele 10; 12,30; 17; 20,30).

CEAȚA, Gala filmului românesc: rulează la Scala (ora 20), Grivița (ora 18).

MISTERUL DIN INSULA BALFE: rulează la Scala (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15), Miorița (orele 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18; 20,30).

ȚARA SĂLBATICĂ: rulează la Grivița (orele 9; 11,15;

FATA BĂTRÎNĂ: rulează la Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15).

...ȘI SALUTĂ RÎNDUNELELE: rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Gala filmului din R.S.C.

FRONTUL NOMAD: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

RAPORTUL AGENTULUI 16: rulează la Doina (orele 17,45; 20,15).

URSUL YOGI: rulează la Doina (orele 9,30; 11,30; 13,30).

VERONICA: rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Volga (orele 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,45; 20); Arta (orele 16; 18; 20).

PE ARIPILE VÎNTULUI: rulează la Luceafărul (orele 10; 14,30; 19), Festival (orele 9,30; 14; 18,45), Favorit (orele 10; 14,30; 19).

PĂDUREA PIERDUTĂ: rulează la Timpuri Noi (orele 9—20,15 în continuare).

ACEA PISICĂ BLESTEMATĂ: rulează la Sala Palatului (orele 17,15; 20,15), București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

ADIO, PETERSBURG: rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,15).

TECUMSEH: rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15). Bucegi (orele 15,30; 18; 20,30).

CE SE ÎNTÎMPLĂ DOCTORE?: rulează la Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Buzești (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

ASTĂ SEARĂ DANSĂM ÎN FAMILIE: rulează la Înfrățirea (orele 15,30; 18; 20,15).

GRĂBIȚI APUSUL SOARELUI: rulează la Excelsior (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Gloria (orele 9,30; 12,30; 16,15; 19,15), Aurora (orele 9; 12,30; 16; 19,15).

NEAMUL ȘOIMĂREȘTILOR: rulează la Dacia (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

COWBOY: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15), Floreasca (orele 15,30; 18; 20,15).

ZESTREA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).

NICI UN MOMENT DE PLICTISEALĂ: rulează la Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16,45; 18,15; 20,30).

EXPLOZIA: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).

EU NU VĂD, TU NU VORBEȘTI, EL NU AUDE: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 18; 20,15).

ȚARA SĂLBATICĂ: rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,15).

DRUMUL SPRE VEST: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,15).

ATUNCI I-AM CONDAMNAT PE TOȚI LA MOARTE: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

ATENTATUL: rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

LUPUL MĂRILOR — RĂZBUNAREA: rulează la Moșilor (orele 15,30; 19).

COPILUL SĂLBATIC: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

UCIDEȚI OAIA NEAGRĂ: rulează la Progresul (ora 20,15).

SECERĂ VÎNTUL SĂLBATIC: rulează la Progresul (orele 15,30; 18).

DOMNULUI PROFESOR CU DRAGOSTE: rulează la Munca (orele 15,30; 18; 20,15).

ALFRED CEL MARE: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

GRĂDINI CINEMATOGRAF

PE ARIPILE VÎNTULUI: rulează la Grădina Festival (ora 19,45), Grădina Luceafărul (ora 19,45).

MISTERUL DIN INSULA BALFE: rulează la Grădina Select (ora 19,30).

teatre

MARȚI, 8 MAI 1973

Opera Română: LAKMEE — ora 19,30; Teatrul de Operetă: SÎNGE VIENEZ — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Studio): PRIZONIERUL DIN MANHATTAN — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): JOC DE PISICI — ora 20; Teatrul Giulești: ...ESCU — ora 19,30; Teatrul „Ion Vasilescu": FII CUMINTE CRISTOFOR! — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): REVISTA ARE CUVÎNTUL — ora 19,30; (Sala Victoria): JOS PĂLĂRIA — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă": SOLDĂȚELUL DE PLUMB — ora 16; Teatrul „Țăndărică" (Sala Victoria): NINIGRA ȘI ALIGRU — ora 17; (Sala Academia): UN BĂIAT ISTEȚ ȘI UN REGE NĂTĂFLEȚ — ora 15. Teatrul de Nord Satu Mare (la Sala Teatrului de Comedie): PROCESUL REBELILOR — ora 17; OȚELUL — ora 20; Studioul de Teatru al I.A.T.C.: VILEGIATURIȘTII — ora 19,30.

tv

PROGRAMUL I

9,00 Telescoală. Biologie. Fizică. Matematică. 10,00 Telex. 10,05 Publicitate. 10,10 Avanpremieră. 10,15 Tele-enciclopedie. 11,00 Telecinemateca pentru tineret. 12,25 Pe-un picior de plai. 12,45 52 de inițiative în 52 de săptămîni. 13,00 Telejurnal. 17,30 Curs de limba rusă. Lecția a 52-a. 18,00 Telex. 18,05 Tehnic-Club. 18,35 Publicitate. 18,40 Panoramic științific. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor. 20,00 Cîntecul săptămînii. 20,05 Partid, conștiință vie. Emisiune de cîntece și versuri. 20,20 Seară de teatru: „Nopți în care nu se doarme" de Al. Voitin. 22,20 24 de ore. 22,50 Gala meșterilor.

PROGRAMUL II

20,00 Seară pentru tineret. 20,00 Actualitatea pentru tineret. 20,24 Drumul tînărului spre muncă „Electroniștii" — rubrică de orientare profesională a tinerilor. 20,42 Melodii la cererea dv. 21,01 Omagiu părintelui iubit — poezii închinate Partidului. 21,11 Lecția de patriotism a generației pașoptiste. 21,46 La spectacol... cu Sanda Faur. 21,57 Semn de întrebare — rubrică de probleme distractive. 22,15 Evocări din războiul antihitlerist. Convorbire cu general-locotenent aviator în rezervă Traian Burduloiu, fost comandant al Corpului aerian român, despre faptele de arme săvîrșite de zburătorii români pe fronturile de luptă ale războiului antihitlerist. 22,33 Festivalul național al studenților din institutele de artă Cluj — secția de muzică.

AGENDA

TELEGRAME

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea președintelui Republicii Arabe Siriene, HAFEZ AL-ASSAD, următoarea telegramă :

În numele poporului arab sirian și al meu personal, mulțumesc Excelenței Voastre, Consiliului de Stat și poporului român pentru călduroasele felicitări transmise cu ocazia sărbătorii naționale a țării mele și vă adresez, la rîndul meu, cele mai bune urări de fericire și prosperitate.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, ION GHEORGHE MAURER, a primit din partea președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Arabe Siriene, MAHMOUD AL AYOUBI, următoarea telegramă :

Vă mulțumesc pentru felicitările adresate cu ocazia Zilei naționale a Republicii Arabe Siriene și vă urez fericire și sănătate personală, progres și prosperitate continuă pentru poporul român.

PRIMIRE LA PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a primit, luni după-amiază, într-o audiență protocolară de prezentare, pe Eugene Germain Mankou, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Congo la București.

La întrevedere, desfășurată într-o atmosferă cordială, prietenească, a luat parte Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

(Agerpres)

În Capitală au început, luni, lucrările celei de-a treia sesiuni a Comisiei mixte româno-cubaneze de colaborare economică și tehnico-științifică.

Delegația guvernamentală română este condusă de Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române în Comisia mixtă, iar delegația guvernamentală cubaneză de Pedro Miret Prieto, vicepreședinte al Guvernului Revoluționar al Republicii Cuba, președintele părții cubaneze în Comisia mixtă.

La lucrări participă și ambasadorul Republicii Cuba la București, Nicolas Rodriguez Astiazarain.

În cadrul sesiunii vor fi prezentate rapoartele celor două părți asupra îndeplinirii prevederilor adoptate în cadrul sesiunii anterioare, și se vor examina posibilitățile de dezvoltare, în continuare, a colaborării economice și tehnico-științifice dintre România și Cuba.

*

În seara aceleiași zile, Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele părții române în Comisia mixtă a oferit o masă în cinstea delegației guvernamentale a Republicii Cuba.

Tovarășul Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior, a plecat, luni la Moscova, unde va avea convorbiri cu Nikolai Patolicev, ministrul comerțului exterior al Uniunii Sovietice.

*

La sosirea în Moscova, tovarășul Ion Pățan a fost salutat de Nikolai Patolicev, ministrul comerțului exterior al U.R.S.S., și de funcționari superiori ai ministerului.

Luni a sosit în Capitală Richard Andriamanjato, președintele partidului Congresului pentru Independența Madagascarului — A.K.F.M. — din Republica Malgașă, care va vizita R.S. România la invitația C.C. al P.C.R.

Oaspetele malgaș a fost salutat de tovarășii Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, Ștefan Voitec, a primit, luni dimineața, delegația parlamentară tanzaniană condusă de președintele Adunării Naționale a Republicii Unite Tanzania, Adam Sapi Mkwawa, care se află într-o vizită oficială în țara noastră.

În numele Adunării Naționale a Republicii Unite Tanzania, Adam Sapi Mkwawa a invitat o delegație a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România să facă o vizită în această țară.

În cursul vizitei pe care o face în țara noastră, la invitația C.C. al P.C.R., delegația comună a partidelor Uniunea Națională Africană și Afro-Shirazi din Tanzania a avut întîlniri pentru schimb de experiență și documentare la Secția de propagandă și presă a C.C. al P.C.R., la Academia „Ștefan Gheorghiu", la C.C. al U.T.C. și Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România, la Consiliul Național al Pionierilor, la Cabinetul municipal de partid și Universitatea serală de partid.

Luni a plecat în Republica Federală Germania o delegație condusă de tovarășul Vasile Vîlcu, președintele Comitetului Executiv al Consiliului popular județean Constanța, care, la invitația președintelui Senatului orașului Hamburg, va face o vizită în cadrul relațiilor de înfrățire între orașele Constanța și Hamburg.

*

În aceeași zi, tovarășul Vasile Vîlcu a sosit la Hamburg, unde a vizitat portul și diferite uzine metalurgice, după care a avut o convorbire cu președintele Senatului acestui oraș-land, Peter Schulz.

Cu prilejul încheierii turneului întreprins în țara noastră de Ansamblul circului din Șanhai, luni seara, ambasadorul Republicii Populare Chineze la București, Cian Hai-fun, a oferit un cocteil.

Decernarea distincțiilor de unitate fruntașă pe țară în întrecerea socialistă pe anul 1972

Colectivele de muncă ale Întreprinderii agricole de Stat Ograda, din județul Ialomița, au primit luni Steagul Roșu și diploma de unitate fruntașă pe țară, pentru rezultatele deosebite care le-a situat pe locul I în întrecerea socialistă desfășurată în anul 1972.

În telegrama trimisă C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, colectivul I.A.S. Ograda se angajează ca în acest an să depășească producțiile planificate la grîu cu 700 kg la ha, cu 800 kg porumb la ha, la soia cu 400 kg în medie la ha, livrînd suplimentar, fondului de stat, peste 5 600 tone produse vegetale, iar în sectorul zootehnic să realizeze suplimentări cu 1 500 hl lapte de vacă, 600 hl lapte de oaie și 3 500 tone carne.

În cursul zilei de luni, harnicului colectiv al Întreprinderii comerciale de stat „Victoria" din Capitală i s-a decernat, într-un cadru festiv, Steagul roșu și diploma de onoare de unitate fruntașă pe țară, pentru locul I în întrecerea socialistă pe anul 1972.

Steagul roșu și diploma de unitate fruntașă pe țară au fost înmînate de Larisa Munteanu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., care a adresat calde felicitări colectivului întreprinderii, urîndu-i noi succese în muncă.

În telegrama pe care au adresat-o Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, se arată că lucrătorii acestei întreprinderi fruntașe se angajează să nu-și precupețească nici un efort pentru îndeplinirea în mod exemplar a sarcinilor de plan și angajamentelor pe 1973 — moment decisiv în lupta pentru înfăptuirea cincinalului în patru ani și jumătate.

actualitatea PENTRU TINERET

CORESPONDENȚII ACTUALITĂȚII TRANSMIT

● Cel mai mare cartier al Hunedoarei

O parte dintre locuitorii municipiului Hunedoara se mută în aceste zile în noul cartier de locuințe „1 Mai" care a început să prindă contururi pe dealul din vecinătatea pădurii Ghizid. Cartierul „1 MAI" va fi cel mai mare din municipiul Hunedoara. El va cuprinde peste 2 700 apartamente, o școală cu 24 săli de clasă, creșe, grădinițe, numeroase unități comerciale și de deservire, precum și alte instituții de interes cetățenesc. Constructorii au avansat într-un ritm rapid reușind să predea la timp apartamentele și să asigure front de lucru corespunzător pentru viitor.

● A doua... șarjă

O nouă promoție de 60 mecanizatori-mineri a fost repartizată în exploatările Văii Motrului. La Horăști, Leurda, Ploștina sau Roșiuța noii colegi au fost primiți cu căldură și tradiționalul „Noroc bun". Este cea de a doua „șarjă" pe care o dă Grupul Școlar Minier Motru pentru această inedită profesie. (Vasile Crăciun).

● Tin-club

Pe lîngă Casa de cultură din Rm. Vîlcea, din inițiativa comitetului municipal U.T.C. a luat ființă „Clubul tineretului", profilat pe trei secții : muzică ușoară, jazz, muzică populară.

Clubul dispune de un mic bar de răcoritoare, magnetofon, pick-upuri, discotecă, instrumente muzicale etc. Noul regulament de organizare și funcționare permite accesul numai pe baza unei legitimații speciale, acordată membrilor cotizanți — tineri încadrați în cîmpul muncii, cu o ținută corespunzătoare.

Conducătorii „TIN-CLUB"-ului și-au propus și au început să realizeze activități dintr-un program foarte bogat. (N. Diaconu).

REPERE

● „Memoria Argeșului"

A început la Pitești cea de a V-a ediție a amplei manifestări culturale „Memoria Argeșului". Pe parcursul unei luni, Argeșul va fi prezent în spiritualitatea locuitorilor lui cu cele mai diverse manifestări. Muzeul județean oferă vizitatorilor **Expoziția de artă naivă** a celor mai reprezentativi artiști de gen din România, intitulată „Candoarea culorilor" ; o altă expoziție, amenajată în sala Tehnic-Club etalează „Proiectele pentru fresca de la Teatrul „A. Davila" din Pitești. La Curtea de Argeș se dezbate o temă acută „Modernizarea învățămîntului în patria noastră", și despre „Locul Argeșului în istoria neamului". Sărbătoarea narciselor de la Negrași va reuni cele mai bune formații ale căminelor culturale din Mozăceni, Negrași, Rociu, Ștefan cel Mare, Costești și Slobozia. În orașul Costești se pregătește un festival concurs de muzică populară „Narcisa de aur", la Gliganu se va constitui reuniunea corală „Freamătul holdelor", iar formațiile artistice, soliștii și rapsozii societăților culturale de pe Valea Topologului, cele din Țara Loviștei, județul Vîlcea, vor fi prezente la „Nedeea Topologului". Cîmpulungul va găzdui constituirea inovatorilor, inventatorilor și raționalizatorilor din întreprinderile orașului, simpozionul „Cîmpulung — veche vatră de cultură românească", expoziția „Cartea veche românească". Actorii Teatrului „A. Davila" vor prezenta la Mausoleul Mateiaș spectacolul „Ecaterina Teodoroiu" de N. Tăutu iar la Biserica Domnească din Curtea de Argeș spectacolul de sunet și lumină „Io Mircea Voevod" de Dan Tărchilă.

P. LIDIA

● Un amplu program cultural educativ : „LUNA CULTURII OLTENE"

S-a deschis „Luna culturii oltene", manifestare ce-și propune să realizeze pe parcursul a 30 de zile, pînă la 5 iunie, o amplă serie de acțiuni politico-educative și cultural-sportive la care să fie antrenați toți locuitorii județului. Programul cuprinde toate genurile de manifestări, astfel încît, reunite, să realizeze un salt calitativ în activitatea de educație desfășurată de cei cărora le revin responsabilități în acest sens. Prima categorie din acțiunile **Lunii culturii oltene** include expuneri, dezbateri și simpozioane abordînd o tematică de interes general, de actualitate precum „Județul Olt — prezent și perspectivă" ; „Județul Olt pe coordonatele socialismului" ; „Politica internă și externă a partidului nostru, o politică de pace și colaborare între popoare" ; „Pagini din istoria mișcării muncitorești din zona Corabia", „Echitatea și dreptatea socială, valori morale principale ale socialismului" ; „Creșterea rolului conducător al partidului în edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate" ș.a.

Numeroase manifestări sînt dedicate aniversării a 125 de ani de la revoluția din 1848 și a 300 de ani de la nașterea patriotului și cărturarului Dimitrie Cantemir. Alte acțiuni : seri de poezie, întîlniri cu scriitori, veterani ai războiului antifascist, activiști de partid și de stat, juriști, medici, educatori, economiști, oameni de știință. Spectacole ale formațiilor de amatori și profesioniști, filme, expoziții de artă, parăzi ale portului poplar etc. — vor puncta acest program politico-educativ, completîndu-l. Evident, organizația U.T.C., unul dintre principalii inițiatori ai acțiunii, contribuie la realizarea optimă a țelurilor pe care **Luna culturii oltene** și le-a propus cu o serie de manifestări proprii, specifice. Între acestea rețin atenția cele două nunți utecise ce se vor desfășura, pentru întîia oară, din cîte cunoaștem, în localități rurale. Pentru uteciști sînt programate expunerile : „Tineretul — factor activ în edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate" ; „Izvoarele patriotismului socialist" ; o dezbatere pe tema „Cum pornești în viață, tinere ?", întîlniri cu Eroi ai Muncii Socialiste, cu activiști din ilegalitate ai partidului. Tinerii sînt cei care vor susține programele artistice, cei prezenți la marile concursuri și întreceri sportive.

AL. DOBRE

UNIVERSITARIA

● Concretizarea unei inițiative studențești

La sfîrșitul săptămînii trecute, la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" s-a desfășurat faza finală a concursului „**Dezvoltarea agriculturii României în anii construcției socialiste**", organizat de Consiliul U.A.S.C. din institut, Comitetul Executiv al U.A.S.C.R. și Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor. Cu o formulă apropiată de cea a tradiționalelor concursuri „Cine știe, cîștigă" această manifestare, care a reunit patru echipe formate din trei studenți reprezentînd institutele agronomice din București și Timișoara și institutele pedagogice din Baia Mare și Constanța, a împărțit asistența în dinamice, dar și obiective tabere de suporteri. Într-un final disputat, a cîștigat echipa timișorenilor (Maria Balaj, Criste Pasc, Dumitru Nicolescu) urmată în clasament de echipa bucureștenilor (Ion Voicu, Ștefan Dăbuleanu, Ion Negescu) și de echipele institutelor pedagogice din Constanța și Baia Mare. Întrebările, cu dificultăți crescînde, au solicitat participanților ample cunoștințe din documentele de partid, din dinamica dezvoltării agriculturii, zootehniei, horticulturii și îmbunătățirilor funciare. Echipelor prezente în finală le-au fost oferite premii din partea Comitetului Executiv al U.A.S.C.R., Consiliului U.A.S.C. din Centrul universitar București, Consiliului U.A.S.C. din Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu", Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor.

Realizarea acestui concurs cu fază la nivel de institut și pe țară a demonstrat încă odată capacitatea inițiativei asociațiilor studenților comuniști de a lansa și organiza acțiuni de larg interes care pot contribui eficient la pregătirea politico-profesională a viitorilor specialiști. Neașteptată a fost însă absența la startul fazei finale a reprezentanților unor centre universitare cu tradiție în învățămîntul agronomic și biologic : Iași, Craiova, Cluj. Succesul primei ediții a concursului inițiat de Consiliul asociațiilor studenților comuniști din Institutul agronomic bucureștean obligă în viitorul an la o participare mai largă.

C. S.

TOP-ACTUALITATE

● Festivaluri, turnee, discuri...

Nu știm dacă cineva a încercat vreo statistică a ceea ce se întîmplă într-o singură zi în lumea cîntecului...

Sîntem în mai și cîntecul este așteptat pe toate meridianele. Turnee, turnee...

● De mai bine de o săptămînă, Marian Nistor și ceilalți băieți de la „Savoy" îi acompaniază pe Angela Similea și Mihai Constantinescu într-un șir de concerte în orașe de pe Volga. Li se va alătura curind și Olimpia Panciu ● Anda Călugăreanu se află, pentru o serie de concerte în R.P. Bulgaria. Televiziunea din R.D.G. a prezentat un shaw cu Mihaela Mihai. În R.F.G. se află acum Dida Drăgan. În studiourile casei „Amigo" interpreta noastră va înregistra un disc cuprinzînd cîteva din piesele sale de succes ● Căutați în zilele următoare, în magazinele de specialitate, primul disc L.P. al Marinei Voica ● Margareta Pîslaru a plecat în Uniunea Sovietică, pentru a ne reprezenta țara la festivalul „Melodiile prietenilor" ● În ultima zi a lunii începe în Bulgaria festivalul „Orfeul de aur" unde ne va reprezenta Dida Drăgan. În sfîrșit — amintim că a expirat termenul de predare a lucrărilor pentru concursul național de muzică ușoară de la Mamaia. Amănunte însă, într-o ediție viitoare. Tot atunci vom consemna și răspunsuri la scrisorile pe care le așteptăm de la dumneavoastră.

OCTAVIAN IORDĂNESCU
DUMITRU MOROȘANU

AVIZIER

● Luni seara, la Casa de cultură a sindicatelor din Suceava, a avut loc premiera filmului „Ciprian Porumbescu".

● Sub auspiciile Consiliului Culturii și Educației Socialiste, la București și Craiova se desfășoară Zilele filmului cehoslovac, cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Socialiste Cehoslovace.

La cinematograful Capitol, din Capitală a fost prezentat, luni seara, în spectacol de gală, filmul „Drumurile bărbaților".

În continuarea Zilelor filmului cehoslovac, la același cinematograf va rula marți „...Și salută rîndunelele", film dedicat memoriei unei tinere luptătoare din Rezistență, executată de fasciști, iar miercuri comedia „Homolka și portofelul".

Aceleași filme vor fi prezentate în zilele de 8, 9 și 10 mai la Craiova.

SERVICE'73

În unele din marile unități comerciale din Capitală — Victoria, București, Electrolux, Elegant și Electrotehnica, precum și la o unitate din Iași — funcționează, cu titlu de experiment, ghișee C.E.C. Cei care fac cumpărături în magazinele respective beneficiază de avantajul efectuării pe loc a operațiunilor necesare, economisind astfel, timpul.

Un nou tip de mașină de spălat rufe, „Alba Lux 7", a intrat în producția curentă la Uzina mecanică Cugir. De asemenea, în curînd aici va fi realizată și mașina „Alba Lux 8", destinată atît pieței interne, cît și exportului.

ȘTIINȚĂ

● ANTIPOLUARE

Astăzi, în cadrul Comisiei pentru protecția mediului a Academiei R.S.R., are loc simpozionul consacrat combaterii cauzelor poluării atmosferei cu pulberi rezultate de la fabricile de ciment. Comunicările și măsurile ce se discută sînt consecința unor studii intense desfășurate pe toată durata anului 1972 asupra acestei categorii de noxe.

C. A.

AM PRIMIT FOTOGRAFIA DV.

...PAUZĂ DE VOIE Foto : PETRE COROBAE

Rubrică realizată de VASILE RĂVESCU

A apărut „Magazin istoric" nr. 5/1973

SPORT • SPORT • SPORT

FOTBAL

O VICTORIE CLARĂ, MERITATĂ, CARE NE DĂ SPERANȚE

La 24 de ore după frumoasa victorie de pe stadionul „Kemal Stafa" din Tirana, cînd emoțiile noastre, bucuria și extazul se recompun în judecăți de valoare, să recapitulăm, la rece, împreună, dimensiunile și semnificațiile acestui rezultat. Este, după opinia noastră, o victorie normală, reală după raportul de forțe. Avînd în vedere că ascensiunea spre primul pisc al calificării — după 3 partide avem 5 puncte, dar ca să mergem, în mai 1974, la München avem nevoie de 10 puncte — devine mai dificilă, această victorie este un tonic care a venit la timp. Proporțiile scorului și maniera în care s-a realizat aduc încrederea în posibilitățile echipei noastre, în capacitatea ei de a reprezenta la nivel corespunzător prestigiul sportiv al țării. Ne bucurăm sincer de acest succes pentru că întîlnirea de la Tirana avea, cum se știe, un caracter nu numai oficial, ci și decisiv și, cum speram cu îndrituire, ea s-a soldat cu victoria noastră, care ne menține, cu șanse reale, în cursa pentru calificarea la Turneul final al C.M., ediția '74. Ar fi însă o mare greșeală dacă am considera că ea înseamnă totul și că pentru calificarea propriu-zisă nu se cer în continuare eforturi mult mai mari. Dacă noi greul de-abia acuma vine. Obstacolul cel mai dificil îl reprezintă echipa R. D. Germane, despre a cărei forță nu mai trebuie să mai vorbim. Dar iată două declarații, consemnate după meci, care fixează exact dimensiunile și semnificațiile acestei victorii. **GEORG BUSCHNER, antrenorul echipei R. D. Germane, prezent la meci cu o echipă de filmare : „O victorie absolut meritată a românilor. Ei au fost superiori din toate punctele de vedere, dar ei au avut, mai ales avantajul tehnic și tactic. Dacă la începutul meciului gazdele ar fi fructificat cele două ocazii mari (n.n. Bizi min. 5 și Pano min. 10) poate că istoria meciului era alta. Am urmărit și urmăresc ambele echipe, se înțelege că sînt interesat și constat că echipa României face vizibile progrese de formă și la timpul potrivit, albanezii au jucat mai slab ca la Magdeburg. M-a surprins cît de slabă a fost, mai ales, apărarea lor. Românii ar fi putut marca mai multe goluri dacă în acele cîteva faze decisive atacanții ar fi pasat mingea în loc să încerce singuri golul pentru satisfacerea orgoliului propriu. Ofensiva jucătorilor români e în progres, iar linia de mijloc a fost, după mine, cel mai bun compartiment, a făcut o legătură perfectă între atac și apărare. Știam că România va cîștiga, dar nu la asa scor. Șansele rămîn deschise atît pentru români cît și pentru elevii mei". VALENTIN STĂNESCU : „Sînt mulțumit de rezultat și de jocul echipei. Două lucruri mă bucură în mod deosebit : a) că jucătorii au respectat, cu strictețe, indicațiile tactice ; b) cred că acum se formează, se cristalizează din nou acel nucleu care e necesar unei echipe pentru a-și exprima valoarea. Remarc întreaga echipă pentru devotamentul și ambiția cu care a luptat pe o vreme de caniculă care mi-a amintit de meciurile din Brazilia. Cu o ușoară nuanță s-au detașat Sătmăreanu, Dinu, Dumitru, Antonescu, Iordănescu și Dumitrache. Apreciez revenirea lui Troi din repriza a doua și debutul bun al lui Taralungă. Avem, acum, conturat un lot valoros — aș menționa și rezervele : Anca, Sames, Mureșan, Tănăsescu, Haidu, Beldeanu — cu care, încercăm să reedităm marea performanță a calificării pentru Campionatul mondial. Îmi dau seama, este foarte greu, dar nu imposibil".**

Da, într-adevăr, nu este imposibil. Modul cum a jucat echipa noastră duminică, la Tirana — ca orientare tactică și potențial fizic și tehnic — ne dă dreptul să aspirăm la calificare. Se cristalizează o idee de joc. Osmoza, suport al omogenității, între vechii și noii titulari, e într-un proces de evoluție încurajator, climatul de muncă în lot cîștigă în armonie și responsabilitate, pregătirea fizică se racordează și ea tot mai pregnant la cerințele jocului modern, moralul jucătorilor capătă accente de robustețe. Am avut, duminică, o demonstrație, dacă nu totală măcar parțială, a exprimării acestor atribute, atît dacă luăm echipa în ansamblu, cît și dacă ne referim la fiecare jucător în parte. Cum se pot exprima mai bine aceste calități decît în condițiile meciului de la Tirana ? S-a jucat pe un teren dur, tare ca piatra, cu denivelări care adesea dădeau mingii traiectorii ciudate ; s-a jucat pe o căldură — 36 grade la soare — care ne-a amintit de meciurile de la „El Mundial" : s-a jucat, în deplasare, cu un adversar ambițios, care se afla, după trei partide și trei eșecuri consecutive în preliminariile C.M. ; trei dintre jucători — Dinu, Iordănescu și Antonescu — se aflau după o absență destul de mare din formațiile lor de club, ca urmare a unor nedorite accidentări. Și iată că tricolorii au făcut față cu brio acestor condiții, ei au întrecut așteptările noastre, unii s-au întrecut pe ei înșiși. Dumitru marchează o revenire spectaculoasă de formă, doi proaspăt promovați, Taralungă și Troi sînt autorii a două goluri. Cu această ocazie restabilim adevărul în privința celui de al doilea gol. Mingea trimisă de Troi se ducea în gol. Dumitrache a „ajutat-o" după ce trecuse linia porții. Elevii lui V. Stănescu și R. Cosmoc au luptat cu încredere și calm, cu ambiție și luciditate, s-au angajat cu toate resursele fizice și morale în bătălia pentru victorie, pentru rezultat, pentru culorile pe care le reprezintă. Și victoria a venit să le încununeze eforturile, să le sporească șansele în tentativa calificării. Dacă vor munci, la pregătire, dublu ca pînă acum, dacă vor duce o viață sportivă exemplară, la 27 mai, cînd vor întîlni echipa R.D.G. pe stadionul „23 August" din Capitală vor putea pune, o opțiune hotărîtoare pentru edificiul pe care-l denumim : calificarea !

VASILE CĂBULEA

„Crosul tineretului"

PENULTIMA ETAPĂ

Simbătă și duminică, la Arad

FINALA !

● **DEVA. În județul Hunedoara crosul și-a cîștigat numeroși simpatizanți. S-a observat acest lucru din nou duminică, cînd mii de cetățeni au venit să-i urmărească pe participanți la etapa județeană a „Crosului tineretului", desfășurată la Deva. Ca de obicei, înainte de a lua startul, concurenții au traversat încolonați străzile centrale ale orașului, stîrnind interesul și admirația trecătorilor. Notăm participarea masivă a tinerilor din mediul rural care și-au disputat șansele cu ardoare. Totodată s-a desfășurat și „Crosul cravatelor roșii", la care au participat peste 250 de pionieri selecționați dintre cîteva mii care s-au aliniat la întrecerile de masă. Iată, acum, campionii județeni pe categorii de virstă : Lucia Siabu (Liceul nr. 2 Deva), Terezia Crețu (Liceul nr. 2 Deva), Elena Popescu (Liceul nr. 2 Deva) Gheorghe Simenic (Școala nr. 1 Hunedoara), Valer Martin (Liceul nr. 2 Deva), Nicolae Birău (Uzina de utilaj minier Petroșani).**

AL. BĂLGRĂDEAN

● **ILFOV. La Brănești, duminică dimineața s-a desfășurat etapa județeană a „Crosului tineretului", la care și-au disputat întîietatea peste 400 de atleți. Cele șase probe rezervate categoriilor de juniori și seniori** au scos în evidență o serie de elemente tinere, cu frumoase calități pentru probele de fond, dintre care amintim pe elevele : Maria Stoichici (comuna Tămădău), Doina Cioban (Buftea), Mariana Barbu (Buftea), Valeria Constantin (Liceul pedagogic București), ca și tinerele Mariana Grosu (Giurgiu) și Florica Drăgan (I.T.A. Giurgiu), clasate pe primele două locuri și care au cîștigat dreptul de a participa la întrecerile finale pe țară, programate duminică la Arad. La probele masculine de juniori și seniori, pe primele locuri s-au clasat : P. Alexandru (Urziceni), Dănuț Neagu (Giurgiu), A Gavrilă (Oltenița), V. Petran (Periș), Vasile Grigore (Snagov) și Ion Pîrvan (Brănești).

M. L.

● CRAIOVA. La Craiova s-a desfășurat faza județeană a „Crosului tineretului", ediția a 6-a, reunind aproape 400 de concurenți. Întrecerile s-au desfășurat pe un traseu din centrul orașului prilejuind dispute dîrze la cele șase probe rezervate juniorilor și seniorilor. Pentru întrecerile finale s-au calificat : Ionela Bucătaru (Școala nr. 2 Craiova), Dorina Ungureanu (Grupul școlar Electroputere), Rodica Dinulescu (Liceul „Tudor Arghezi"), Mariana Dumitru (Grupul școlar M.I.A.), Maria Călinescu (Liceul pedagogic), Maria Dădălău (Facultatea de științe economice). Constantin Făgețeanu (Școala nr. 13), Gabriel Brănișteanu (Liceul industrial de construcții) Aurel Petrescu (Liceul industrial energetic) Leonel Ispas (Liceul agricol Calafat) Marin Dobrescu (Liceul agricol Calafat).

PAUL PETRESCU

CÎNTECUL ȘI DANSUL

(Urmare din pag. 1)

lună, clubul invită o vedetă de muzică ușoară sau un muzicolog (în aprilie au poposit la Rm. Vîlcea Olimpia Panciu și Mihai Constantinescu). Tot o dată pe lună sînt organizate manifestări cu public și seri de dans. Așa cum am aflat de la secretarul clubului, tehnicianul constructor Radu Vătășescu, se intenționează organizarea, în perspectivă, a unor seri de „Interferențe" muzică-poezie, muzică-pictură, etc, precum și un festival anual al interpreților și formațiilor de muzică ușoară din județ.

Pînă aici, deci toate bune.

Am rămas însă deconcertați cînd am aflat că în perioada de organizare a TIN-CLUBULUI nimeni de la Comitetul municipal Rm. Vîlcea al U.T.C. n-a găsit de cuviință să sprijine în vreun fel inițiativa tinerilor iubitori ai muzicii. De altfel, la constituirea clubului amintitul comitet nu și-a trimis nici măcar un reprezentant. Explicația? Tovarășilor de la U.T.C. li s-a părut că profilul clubului n-ar fi unul adecvat. Ca și cum muzica ar fi apanajul exclusiv al senectuții, iar educația muzicală a tinerilor, ca și organizarea agreabilă a timpului lor liber ar trebui lăsate la voia întîmplării. Numai înțelegerea și receptivitatea directorului Casei municipale de cultură, Dumitru Vlăduț, care a pus la dispoziția tinerilor spațiul necesar și un minimum de dotare materială a făcut totuși ca o inițiativă ce se bucură azi de o largă audiență să nu fie ratată din conformism sau inerție.

Problema dotării materiale rămîne însă deschisă. Desfășurarea unor activități variate și consistente presupune — nu spunem o noutate — și anumite investiții : aparate audio-vizuale, discuri, benzi etc. Casa municipală de cultură a făcut tot ce s-a putut în acest sens. Să sperăm că și tovarășii de la comitetul municipal U.T.C. vor ajuta, în cele din urmă, acest club conceput și realizat **de tineri, pentru tineri.** Desigur că nu ne închipuim că tinerii înșiși, organizațiile U.T.C. așteaptă cadouri, ci că vor fi sprijiniți să contribuie, într-o formă sau alta, prin muncă și ingeniozitate la procurarea celor necesare.

Ni s-a părut, de asemenea, ciudat faptul că printre cei cîteva zeci de membri ai TIN-CLUBULUI nu figurează nici un elev. Să notăm, pentru edificarea cititorului, „amănuntul" că elevii reprezintă azi mai mult de jumătate din populația municipiului. Să nu iubească ei muzica ? Realitatea imediată dezminte fără echivoc o atare presupunere. Atunci ? Tovarășii din conducerea clubului ne-au mărturisit că li s-a dat indicația de a-i lăsa în pace pe elevi, să-și vadă de carte". Observației logice că elevii, oricum, tot dedică muzicii, în special celei ușoare, o parte din timpul lor liber, i s-a răspuns cu insinuarea că, totuși, prezența acestora la un club de muzică ușoară n-ar fi în consonanță cu exigențele educative. Oare natura activităților, atmosfera de la reuniunile TIN-CLUBULUI justifică această circumspecție, atunci cînd e vorba de elevi ? Nici gînd. Vom preciza că **regulamentul de ordine interioară** — există și se aplică un astfel de regulament ! — prevede că nu pot fi membri ai TIN-CLUBULUI decît tineri încadrați profesional cu o corectă ținută civică și nici aceea vestimentară nu este deloc neglijată. Vom aminti, de asemenea, amănuntul că la TIN-CLUB nu se servesc decît băuturi răcoritoare și cafea, spre deosebire de feluritele moteluri și baruri vîlcene unde chiar și elevii mai poposesc uneori ! Ce primejdie gravă pentru educația elevilor ar reprezenta, atunci, TIN-CLUBUL ?

Și, în sfîrșit, o ultimă chestiune : tot mai mulți tineri cu care am vorbit în ultima vreme și-au exprimat interesul pentru **cluburi specializate** — de șah, foto, arheologie etc. — adică de formule de activitate **care să vină în întîmpinarea preferințelor lor reale**, care să le permită să se instruiască și să se recreeze concomitent. Constituirea unor asemenea cluburi întîrzie la Rm. Vîlcea. Poate și pentru că, în mintea unora, club continuă să însemne și în anul de grație 1973 doar o încăpere oarecare, cu aspect întru nimic deosebit de cel al administrației financiare, să zicem, cu 2—3 mese pe care se poate juca șah și eventual remi. Iată însă că tinerii au o concepție mai avansată, mai adecvată despre un astfel de club specializat și nu sîntem de părere că ea trebuie privită cu neîncredere și suspiciune ci, dimpotrivă, merită să fie luată în serios și chiar mult lărgită cu o cuprinzătoare arie de manifestări educative. Totul, însă, pornind de la respectarea corectă a unei tendințe pozitive. Lipsa acesteia ni se pare ciudată... Dacă, într-adevăr, comitetul municipal U.T.C. are obiecții, rezerve îndreptățite sau poate chiar — de ce nu?! — sugestii pentru îmbunătățirea activității într-un asemenea club este cazul să acționeze, să aibă o atitudine deschisă și cu adevărat constructivă. Dar așa, cu ușoare reticențe și rezerve neprevăzute, nu se poate. Un club al tineretului nu poate ieși din sfera de acțiune, influență și orientare a U.T.C. Repetăm : de orientare, pentru că trebuie pornit de la o formă aleasă, deci preferată și în cadrul ei să ne dovedim receptivitatea și spiritul de organizare și orientare. Poziția echivocă ori neutră nu este în spiritul revoluționar ce trebuie să anime un activist, un tînăr în general.

MERIDIAN

Turneul feminin de baschet de la Bratislava s-a încheiat cu victoria selecționatei universitare a Cehoslovaciei, clasată pe primul loc cu 8 puncte. Au urmat-o în clasament echipele Slovan Bratislava — 7 puncte, Politehnica București — 5 puncte, Wisla Cracovia — 5 puncte și selecționata de junioare a Cehoslovaciei — 5 puncte.

Luni dimineața a plecat la Praga echipa de ciclism a României pentru a participa la cea de-a 26-a ediție a tradiționalei competiții „Cursa Păcii", care se va desfășura anul acesta între 9 și 26 mai pe traseul Praga — Varșovia — Berlin. Selecționata țării noastre este alcătuită din următorii 6 rutieri : Theodor Vasile, Vasile Selejan, Nicolae Andronache, Ion Cernea, Constantin Grigore și Alexandru Sofronie. Antrenorul echipei este Nicolae Voicu.

Cu prilejul concursului atletic de la Malmo, cunoscutul campion suedez Ricky Bruch a stabilit cea mai bună performanță mondială a sezonului în proba de aruncare a discului cu rezultatul de 66,10 m.

● **În primul tur al turneului internațional de tenis de la** Bournemouth, contînd pentru „Marele premiu al F.I.L.T.", **Ion Țiriac** l-a învins cu 6—2, 6—2 pe englezul Lloyd. O mare surpriză a furnizat italianul Zugarelli, învingător cu 9—8, 9—8 în fața lui Pattison (Rhodesia). Feaver (Anglia) l-a eliminat cu 9—7, 6—3 pe R. Maud (Republica Sud-Africană).

În localitatea Karl Marx-Stadt s-a desfășurat un concurs internațional de floretă la care au participat tineri scrimeri din Bulgaria, Cuba, Cehoslovacia, România, R. D. Germană. La masculin, pe primul loc s-a clasat cubanezul E. John cu 4 victorii. Petre Buricea (România), calificat în turneul final, a ocupat locul 6.

● **Luni, la Timișoara, în cadrul turneului campionatului național masculin de baschet,** au fost înregistrate următoarele rezultate tehnice : Steaua-Farul 62—60 ; Universitatea Cluj-Academia Militară 60—50 ; Dinamo București-Universitatea Timișoara 77—56 ; Politehnica București-Rapid București 67—66 ; I.C.H.F.-I.E.F.S. 83—68.

de peste hotare

ISLANDA. — Aspect tipic din activitatea vaselor pescărești „războiul peștelui" : paza de coastă islandeză urmărește atent străine, obligîndu-le, la nevoie, să respecte noua limită a apelor teritoriale ale țării.

Reuniunea de la Helsinki

Luni, grupul de lucru însărcinat cu redactarea directivelor pentru comisia ce se va ocupa, în faza a doua a Conferinței europene, de problemele cooperării culturale și relațiilor umane s-a întrunit, în conformitate cu principiul rotației, sub președinția reprezentantului României, ambasadorul Valentin Lipatti.

În urma dezbaterilor care au avut loc, s-a ajuns la un consens asupra sarcinilor comisiei respective și a obiectivelor dezvoltării cooperării între statele participante în domeniul cultural, contactelor umane, educației și difuzării informațiilor — obiective înscrise în preambulul capitolului de care se ocupă grupul amintit. Textul asupra căruia s-a căzut de acord relevă necesitatea ca această cooperare să contribuie la întărirea păcii și înțelegerii între popoarele statelor participante, la îmbogățirea spirituală a personalității umane, indiferent de regimurile politice, economice și sociale ale acestora.

În cursul după-amiezii, și-a reluat activitatea și grupul de lucru care se ocupă de redactarea documentelor referitoare la capitolul al doilea al ordinii de zi — cooperarea economică, tehnico-științifică și în domeniul protejării și ameliorării mediului înconjurător.

Au avut loc, de asemenea, ședințe ale grupului de redactare a măsurilor de aplicare în practică a principiilor relațiilor dintre statele participante și grupului de experți financiari.

● ÎN TREI LOCALITĂȚI din apropierea Parisului s-au desfășurat, în ultimele zile, o serie de acțiuni culturale dedicate României. Astfel, la Casa de cultura din Yerres au avut loc „Zilele României", prilej cu care s-au organizat expozițiile „România la a 25-a aniversare a Republicii" și „Arta populară românească", precum și seri de dezbateri însoțite de filme, prezentînd momente din istoria patriei și frumusețile turistice ale țării noastre.

În cursul „Săptămînii românești", desfășurate la Roequencourt, au fost prezentate o seară de poezie și muzică românească, în interpretarea unor artiști francezi, proiecții de filme și dezbateri pe temele : „România — țară latină" și „Ritmurile noii Românii", precum și o expoziție de artă populară. Manifestări cultural-artistice consacrate României s-au desfășurat, duminică, și în orașul Sarcelles.

În toate cele trei localități au fost prezentate spectacole folclorice în interpretarea ansamblului popular „Mugurelul".

Conferința de presă a lui Kurt Waldheim

În cadrul unei conferințe de presă organizată la Helsinki, Kurt Waldheim, secretarul general al O.N.U., și-a exprimat speranța că viitoarea conferință pentru securitate și cooperare în Europa, ale cărei pregătiri fac obiectul consultărilor multilaterale din capitala Finlandei, va fi încununată de succes. Aceasta — a declarat el — va avea o influență pozitivă asupra climatului politic general în lume, va oferi un exemplu pentru soluționarea prin tratative a diferitelor probleme internaționale. Eforturile pentru dezvoltarea cooperării, pentru o mai bună înțelegere pe plan regional, sînt urmărite cu mult interes de O.N.U., întrucît destinderea regională poate favoriza, într-o mare măsură, destinderea pe plan internațional. El a subliniat, în continuare, necesitatea conjugării eforturilor tuturor statelor, atît pe plan bi cît și multilateral, în vederea adîncirii și consolidării procesului de destindere internațională.

● CU PRILEJUL CELEI DE-A 28-A ANIVERSĂRI a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, membri ai ambasadei române la Praga și ai agenției economice au depus coroane de flori la monumentele și cimitirele ostașilor români căzuți pentru eliberarea Cehoslovaciei din localitățile Pustimer, Brno, Humpolec și Banov.

La ceremonia de depunere a coroanelor au asistat reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat. La monumente au făcut de gardă militari ai armatei populare cehoslovace și detașamente de pionieri. Fanfare militare au intonat imnurile de stat ale celor două țări.

Roma: DELEGAȚIA DE ZIARIȘTI ROMÂNI PRIMITĂ DE GIUSEPPE MEDICI

Delegația de ziariști români, condusă de Virgil Dănciulescu, secretar general de redacție al ziarului „Scînteia", care se află la Roma la invitația Ministerului Afacerilor Externe, a fost primită luni, la palatul Farnesina, de Giuseppe Medici, ministrul afacerilor externe al Italiei.

În cursul întrevederii, referindu-se la apropiata vizită a șefului statului român, ministrul afacerilor externe al Italiei a spus : „Sîntem fericiți că președintele Nicolae Ceaușescu va veni în Italia și că va avea astfel posibilitatea să cunoască direct unele din realizările noastre. Personal consider această vizită un eveniment istoric, nu numai pentru că este prima vizită a unui șef de stat român în Italia, ci și pentru că ea continuă vechi și trainice legături tradiționale dintre țările și popoarele noastre". Vorbind despre întîlnirile prilejuite de recenta sa vizită în România, despre caracterul lor constructiv, Giuseppe Medici a subliniat cursul ascendent al relațiilor româno-italiene. El a arătat că întîlnirile și convorbirile la cel mai înalt nivel pe care președintele Nicolae Ceaușescu le va avea cu președintele Giovanni Leone și cu primul ministru, Giulio Andreotti, vor reprezenta contribuții de cea mai mare însemnătate la dezvoltarea dialogului bilateral. La abordarea în profunzime a marilor probleme care confruntă azi Europa : securitatea și cooperarea pe continent.

● CU PRILEJUL ZILEI DE 9 MAI, Ziua independenței de stat a României, ambasadorul român Trofin Simedrea a depus coroane de flori la mausoleul ostașilor români din Grivița, muzeul ostașilor români din Pordim și la mausoleul ostașilor ruși și români de la Plevna.

La depunere au fost prezenți Benko Gherganov, membru al C.C. al P.C.B., prim-secretar al Comitetului județean Plevna al P.C.B., Ivan Besev, membru supleant al C.C. al P.C.B., președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular județean, alte personalități oficiale ale vieții politice și sociale din Plevna.

Noul guvern olandez

La Haga a fost format noul guvern olandez, după o criză care a durat mai mult de cinci luni. Prezidat de Joop den Uyl, noul cabinet este compus din 16 miniștri — 10 aparținînd grupării denumite „progresiste" și șase partidelor confesionale. Principalele portofolii au fost atribuite astfel : vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al justiției — A. M. van Agt ; ministru al afacerilor externe — M. Van der Stoel ; ministru pentru problemele sociale — J. Boersma ; ministru al agriculturii și pescuitului — T. Brouwer ; ministru al finanțelor — W. F. Duisenberg ; ministru al afacerilor interne — W. F. de Gaay Fortman ; ministru pentru problemele economice — R.F.M. Lubbers ; ministru al apărării — H. Vredeling.

Noul guvern va dispune în Camera Deputaților de o majoritate teoretică de 97 voturi (din totalul de 150).

Convorbiri oficiale R.S.C. - R.F.G.

Luni, la Praga, au început convorbirile oficiale dintre R.S. Cehoslovacă și R.F. Germania în legătură cu normalizarea relațiilor bilaterale. Delegațiile sînt conduse de Jiri Goetz, adjunct al ministrului afacerilor externe al R.S.C. și de Paul Frank, secretar de stat la M.A.E. al R.F.G.

Tratativele au fost precedate, după cum se știe, de șase runde de convorbiri-sondaj, desfășurate alternativ, pe parcursul a doi ani, în capitalele celor două țări.

S-a anunțat oficial că după întîlnirea de la Praga, convorbirile oficiale cehoslovaco-vest-germane vor continua, la sfîrșitul acestei luni, la Bonn.

Agenția C.T.K. informează că, înainte de începerea convorbirilor, Paul Frank, șeful delegației vest-germane, a fost primit de Bohuslav Chnoupek, ministrul afacerilor externe al R.S. Cehoslovace.

Ziarul **L'UNITÀ** a publicat o emoționantă scrisoare trimisă din Portugalia de o mamă a cărei fiică se află în închisoarea din Lisabona de peste cinci luni. Îngrijorarea mamei pentru viața fetei sale de 18 ani, ce urmează să apară în curînd în fața tribunalului, este îndreptățită, date fiind mijloacele de tortură ce amintesc de Evul Mediu, din temnițele portugheze.

Scrisoare din Portugalia

● Strigătul de durere al unei mame

● „Tortura somnului" și victimele ei

Teresa Dias Coelho s-a înscris vara trecută la cursurile facultății de arte frumoase dar primul an de studenție îl petrece într-una din celulele închisorii deținuților politici din Lisabona. Ea este acuzată, ca și ceilalți 20 de tineri arestați în același timp, la 10 noiembrie 1972, că a participat la reuniuni considerate de autorități „ilegale și contrare ordinii publice". Manifestația la care participa Teresa și colegii ei în momentul arestării, era organizată în semn de protest împotriva forțelor polițienești care l uciseseră, la 12 octombrie 1972, pe studentul Ribeiro dos Santos...

„Nu vreau să fac din situația fiicei mele un caz aparte — se arată în scrisoare. Ceea ce suferă ea, suferă și ceilalți arestați. Strigătul meu de ajutor îi privește pe toți". Sînt cunoscute condițiile și metodele poliției portugheze, D.G.S. — Direcția generală a siguranței — care urmărește o „desfășurare energică și eficace a anchetelor". Comisia națională pentru ajutorarea deținuților politici portughezi a publicat deseori în buletinele sale amănunte asupra torturilor la care sînt supuși tinerii antifaciști. O vie indignare au stîrnit dezvăluirile lui José Pedro Soarez, a cărui interogare a durat 21 de zile și 21 de nopți, timp în care poliția a folosit din plin „tortura somnului". Mama Teresei Dias Coelho mărturisește că pînă în momentul în care a trimis scrisoarea, fiica sa se afla deja în cea de-a zecea zi în care era împiedicată să doarmă, dar este convinsă că Teresa va suporta cu demnitate torturile.

Încă din primii ani ai vieții, Teresa a cunoscut represiunea poliției politice portugheze. Tatăl său, sculptorul José Dias Coelho, membru al Partidului Comunist Portughez, era urmărit permanent de siguranță și Teresa, pînă la vîrsta de șase ani, nu a cunoscut alți copii, tovarăși de joacă, din cauza condițiilor clandestinității în care trăia familia sa. Apoi a trebuit să stea departe de părinți. Era la bunici și avea opt ani atunci cînd a aflat că tatăl său a fost împușcat de agenții poliției secrete.

Teresa Dias Coelho are acum 18 ani și este de cinci luni în închisoare. Deși s-a cerut în repetate rînduri interzicerea deportării cetățenilor fără judecată prealabilă iar detențiunea preventivă să fie redusă la 24 de ore, arestații stau în închisoare fără a fi judecați o perioadă care în prezent poate să dureze pînă la șase luni. Și nu sînt singurele abuzuri ale dictaturii de esență salazaristă. În pofida numeroaselor asigurări date de premierul Caetano, privind „liberalizarea" regimului și a promisiunilor unor reforme, autoritățile portugheze continuă aceeași politică de teroare și represiune împotriva oricărei mișcări democratice, în centrul „atenției" fiind îndeosebi studenții. Se știe că actualul prim-ministru, Marcello Caetano, succede dictatorului tristă faimă — Salazar. Roadele epocii salazariste sînt binecunoscute. Portugalia a devenit o „țară a superlativelor sumbre" : cea mai îndelungată dictatură, cele mai reduse impozite pentru monopolurile străine, cel mai mare număr de șomeri (raportat la numărul total al populației), cel mai mare număr de analfabeți din Europa, cel mai mare număr de deținuți politici etc.

Rîndurile scrisorii trimise ziarului **L'UNITA** exprimă nu numai îngrijorarea unei mame pentru viața fiicei sale. Scrisoarea denunță politica represivă a regimului de la Lisabona și constituie un vibrant apel către forțele progresiste din lume pentru sprijinirea militanților democrați din Portugalia.

RODICA ȚEPEȘ

TINERETUL LUMII ● TINERETUL LUMII ● TINERETUL LUMII ● TINERETUL LUMII

R.P. ALBANIA. — Pe șantierul noii uzine de uree din orașul Fier.

Sesiunea Consiliului de administrație al U.N.I.C.E.F.

Cuvîntul delegatului român

Cea de-a 27-a sesiune a Consiliului de administrație al Fondului Națiunilor Unite pentru Copii (U.N.I.C.E.F.), ale cărei lucrări se desfășoară la sediul Națiunilor Unite din New York, analizează, în prezent, activitatea acestui organism pe anul 1972, precum și aspectele esențiale care stau la baza politicii de sporire a ajutorului destinat copiilor și adolescenților din țările în curs de dezvoltare.

Consiliul de administrație, format din reprezentanți ai 30 de state, printre care și România, discută probleme referitoare la coordonarea programelor Fondului pentru copii cu cele aparținînd altor organisme din sistemul Națiunilor Unite și la creșterea rolului U.N.I.C.E.F. în îndeplinirea planurilor prevăzute de cel de-al doilea deceniu al O.N.U. pentru dezvoltare.

Subliniind aspectul pur umanitar al activităților desfășurate de U.N.I.C.E.F., delegatul țării noastre, Nicolae Ropoteanu, a arătat că îmbunătățirea situației copiilor din majoritatea țărilor în curs de dezvoltare depinde, în mare măsură, de includerea în planurile naționale de dezvoltare a unor programe care să vizeze în mod expres problemele economice și sociale specifice copiilor și adolescenților din țările respective. Vorbitorul a subliniat, în continuare, grija pe care statul nostru o manifestă față de crearea celor mai bune condiții de viață mamei și copilului și a reliefat atenția cu care în România, se pun în aplicare cele mai înaintate și diversificate metode în domeniul educației, în scopul de a asigura dezvoltarea multilaterală, fizică și intelectuală a celor mai tineri cetățeni ai țării. El a menționat, de asemenea, activitatea susținută a Comitetului Național U.N.I.C.E.F. pe linia promovării și îndeplinirii programelor recomandate de Fondul Națiunilor Unite pentru Copii. Delegatul român și-a exprimat convingerea că U.N.I.C.E.F. va juca un rol important în cadrul lucrărilor Congresului mondial al populației, care va avea loc în anul 1974.

PANDRAMIC

PROTESTUL ESCHIMOȘILOR

Reprezentanții celor peste 130 000 de eschimoși și indieni din regiunea arctică a continentului american, precum și cei ai locuitorilor băștinași din Groenlanda, au făcut cunoscută participanților la al V-lea Congres internațional asupra petrolului și gazelor naturale din zona arctică, hotărîrea lor de a se împotrivi explorărilor intense efectuate de marile companii petroliere. „Eschimoșii nu vor să devină salahorii nordului" — a declarat Robert Petersen, directorul Institutului de eschimologie din Copenhaga. El a precizat că temerile băștinașilor sînt întemeiate deoarece pe măsură ce trece timpul, tot mai multe companii își instalează sondele în ghețarii din Groenlanda. În acest fel, pătrund numeroși oameni „dinafară" care nu respectă terenurile de vînătoare și pescuit ale băștinașilor. „Orice drept de proprietate al autohtonilor — a spus Robert Petersen — a dispărut și discuțiile din parlamentul danez cu privire la acest subiect întîrzie fără nici un motiv". Alți participanți din partea zonelor nordice la congresul de la Havre au atras atenția asupra necesității unor dezbateri publice în legătură cu „efectele sociale și umane ale exploatării abuzive a petrolului artic". Argwalortok Olsen, președintele Asociației locuitorilor Groenlandei, a adresat congresului întrebarea dacă nu ar fi mai bine să se lase pentru moment bogatele resurse de hidrocarburi „la frigider", pînă ce populația locală va putea lua parte activă la lucrările de extracție a petrolului și a gazelor naturale. În acest fel, locuitorii autohtoni ar redeveni stăpînii teritoriului lor situat dincolo de paralela 60.

La congres au fost prezenți și reprezentanți ai companiilor petroliere și responsabili ai administrației americane și canadiene pentru teritoriile din Alaska și din nord-vestul continentului, care au descris, în detaliu, măsurile și legislațiile în vigoare sau în curs de a fi adoptate în scopul ameliorării situației eschimoșilor.

Protestul eschimoșilor pentru apărarea drepturilor și teritoriilor ce le aparțin se alătură protestului exprimat de indienii din partea nordică a continentului american, ce trăiesc astăzi în rezervații ale căror perimetre s-au restrins cu timpul.

R. Ț.

Cea mai mare lovitură a B.N.D.D.

● Raportul lui David Burke și 18 luni de cercetări ● „O noapte istorică" pentru poliția anti-drog ● Cum a fost scoasă din funcțiune o vastă rețea de trafic cu narcotice la New York

Descindere a poliției anti-drog la Shooting Gallery din New York : „o noapte istorică pentru B.N.D.D."...

„Tu ai aerul unui sticlete de treabă. Hai să stăm puțin de vorbă". Așa a demarat cea mai mare „lovitură" reușită vreodată de poliția „anti-drog" din Statele Unite (operațiune despre care relatează pe larg corespondentul în S.U.A. al revistei franceze L'EXPRESS).

Pe o stradă din cartierul newyorkez Greenwich, tînărul polițist David Burke a fost abordat la 12 ianuarie 1969 de un bătrîn american, neliniștit de a-și vedea fiul frecventîndu-i pe traficanții de droguri. Bătrînul părea să cunoască unele lucruri interesante : el i-a indicat polițistului că strada 116 și Pleasam Avenue din Harlem constituie un fel de placă turnantă a comercializării drogurilor în marea metropolă. El dădea și nume — furnizori, intermediari, baruri, amplasamente unde ar fi ascunse droguri.

Discret, poliția s-a pus în mișcare. Posturi telefonice au fost plasate sub control permanent. Un aparat de filmare camuflat într-o camionetă filma zi de zi intrările și ieșirile la principalele stabilimente suspectate. Timp de optsprezece luni, zeci de oameni au fost supravegheați, filați, toate contactele lor urmărite cu atenție. Un detectiv a reușit chiar performanța de a se face invitat la petrecerea pe care a organizat-o unul din principalii „suspecți" cu prilejul zilei sale de naștere (cu care ocazie a avut plăcerea să întîlnească și alte personalități marcante din rețeaua de traficanți și să cînte împreună cu ei „Mulți ani trăiască").

Încet, încet, diferitele „piese" ale rețelei comerțului cu droguri au fost depistate. La 14 aprilie a.c. autoritățile au socotit că au destule dovezi în mînă. 250 de agenți, polițiști newyorkezi, inspectori, au fost mobilizați. La ora 18, pe înserat, ei s-au reunit la etajul 18 al lui „Ford Building" unde Biroul de narcotice și droguri periculoase (B.N.D.D.) ocupă două etaje. Unii credeau că este vorba de o razie de rutină. Conducătorii B.N.D.D. le-au dat instrucțiuni : „În următoarele ore noi vom aresta, sperăm, 81 de traficanți de droguri. Este o noapte istorică pentru poliția anti-drog".

În echipe de patru, cu nume de cod, polițiștii au trecut la acțiune. Puști, carabine, echipamente de protecție contra gloanțelor au fost scoase din sertare. Consemnul era : „operație periculoasă". Într-un birou, la cel de-al 19-lea etaj al lui „Ford Building", șase oameni coordonau acțiunea ; un circuit interior de televiziune permitea să se urmărească sosirea arestaților. În zori, poliția avea motive să se felicite : nici un incident pe parcurs și numai 16 din cei vizați au reușit să scape. Afacerea a depășit New Yorkul — patru traficanți au fost arestați la Detroit. „Am desființat cea mai mare rețea de distribuire a drogurilor distrusă vreodată în America" — releva satisfăcut unul din directorii B.N.D.D., Anthony Pohl. Și avea dreptate. „Narcs" cum sînt numiți, popular, polițiștii din brigăzile anti-drog au reușit, după aproape doi ani de urmărire epuizante o lovitură spectaculoasă : 70 de arestări (86 de inculpări, în total, cu suspecții care au reușit să scape), scoaterea din funcțiune a unei rețele capabile să arunce pînă la 100 de kilograme de heroină săptămînal pe piața newyorkeză a drogului (cea mai mare piață din lume, cu cei 300 000 de narcomani).

Epilogul loviturii B.N.D.D. nu a fost, însă, scris. Acum, afacerea „rețelei de distribuire a drogurilor" are toate șansele să continue cu un scandal polițienesc. Polițistul David Burke l-a întîlnit pe ocazionalul său interlocutor în ianuarie 1969. El a făcut imediat un raport superiorilor săi. Dar au trebuit să treacă aproape doi ani și jumătate și să intervină o schimbare a echipei de conducere a poliției newyorkeze, pentru ca, abia în iunie 1971, raportul lui Burke să fie dezgropat și să fie lansate cercetările. Există bănuieli că s-a încercat înmormîntarea raportului tînărului polițist, cu toate insistențele repetate ale acestuia. Actualmente, Burke, inspector de poliție, este unul din cei mai importanți martori ai „comisiei Knapp" care anchetează asupra unor cazuri de corupție a aparatului polițienesc din New York.

P. N.

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

Delegația M.A.N. primită de președintele Mobutu

● DELEGAȚIA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE, condusă de Cornelin Mănescu, vicepreședinte al Frontului Unității Socialiste, președintele grupului român al Uniunii Interparlamentare, care se află în vizită de prietenie în Republica Zair, a fost primită de Președintele Mobutu Sese Seko. Cu acest prilej, conducătorul delegației a transmis șefului statului zairez un mesaj de prietenie din partea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu. La rîndul său, președintele Mobutu a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu urări cordiale de sănătate și fericire personală, de prosperitate și noi succese poporului român prieten. Au fost abordate, de asemenea, probleme ale relațiilor bilaterale.

Convorbirile iugoslavo-polone

● IOSIP BROZ TITO, președintele R.S.F. Iugoslavia, președintele Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, și Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, au continuat, duminică, discutarea unor probleme privind relațiile polono-iugoslave și aspecte ale situației internaționale, informează agenția Taniug.

● AMBASADORUL AMERICAN David Bruce a plecat, duminică, la Pekin, pentru a înființa biroul de legătură al S.U.A. în R.P. Chineză — informează agențiile Associated Press și France Presse.

● GUVERNUL LIBANEZ a decretat luni seara starea de urgență pe întreg teritoriul țării — transmit agențiile REUTER, FRANCE PRESSE și U.P.I. care citează surse ministeriale din Beirut. Hotărîrea a fost adoptată în cadrul unei reuniuni extraordinare a cabinetului, desfășurate sub conducerea șefului statului, Suleiman Frangieh.

Luni seara, la Beirut, în mai multe zone se înregistrau schimburi de focuri și explozii.

Film T.V. despre România în Marea Britanie

● TELEVIZIUNEA BRITANICĂ a prezentat, recent, în cadrul programului „Itinerar european", un film despre România, realizat de o echipă de filmare a societății „Granada Television".

Filmul prezintă aspecte din București și de pe litoralul Mării Negre, mănăstirile din nordul Moldovei, precum și imagini din Transilvania.

Comentariile scot în evidență caracterul deschis și ospitalitatea poporului român.

● RĂSPUNZÎND APELULUI lansat de organizațiile pacifiste din Franța și Marea Britanie, peste 1 000 de persoane au manifestat, duminică, la Paris, în semn de protest față de experiențele nucleare franceze din Oceanul Pacific.

H. Kissinger așteptat la Londra

● DUPĂ CONVORBIRILE din capitala U.R.S.S., consilierul președintelui Nixon pentru problemele securității naționale, Henry Kissinger, va face, miercuri, o escală de 24 de ore la Londra. Cu acest prilej, consilierul prezidențial va conferi cu primul ministru britanic, Edward Heath, și cu ministrul de externe, Alec Douglas-Home.

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. — Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".
Cititorii din străinătate pot face abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — 2001.